

ища 17 лія
во ё-й дёнь.



СЛУЖБА, АКАДІСТЪ І МОЛІТВЫ
ПРЕСТЪЙ ВЛЧЩ НАШЕЙ Б҃Щ,
ВЪ ДЁНЬ ІВАЛЕНІЈ ЧУДОТВОРНЫЈ
ІКОНЫ єѧ ѿХТЫРСКІЈ.







М҃ја ЈУЛІЈА ВО Ђ-И ДЕЊ.

СЛУЖБА ПРЕСТЋИ ВЛЧЊИ НАШЕЙ Б҃ЂИ, ВК ДЕЊ
ЈАВЛЕНІЈА ЧУДОТВОРНЫЈ ІКОНЫ є ћ АХТЫРСКІЈ.*¹

[НА ВЕЛИЦЋИ ВЕЧЕРНИ.

Поеми: Блаженија мЂежа: ћ-ија интјифрони.]

На Гђи, возврах: [по]стакима стихови ћи, и поема стихи, гласи ћи:

Ахтыхскіја нѣныја сїлы * твојо стихи ѹкѡнди, вѣде дѣо, * небидимо
ахтыхскіја и вѣтолѣпни честивији, * земнија всѣ подвизајуји * из
любовију и вѣроју къ ней притекати * и радостни вопити тије: * блгтијај,
радијијај, из тобоју гђи, * подајији тобоју најм вељију мѣтв. [Дважди.]

Ојавленіји скитањији ѹкѡнди твоја * спадаја наша збѣлај
возврађиваја, * црковь же рашејскаја дхобији ѿбогатија, * сијо
спажајши, гдака дару многоцѣненја * твојега къ члвѣкима блговоленіја, *
вѣде дѣо, христијанима блгја помоћнице, * и скорбакијима скорајај
ојтѣшнителњице, * сиције вопијицијима тије: * блгтијај, радијијај, из тобоју
гђи, * подајији тобоју најм вељију мѣтв. [Дважди.]

Се дене веселїја и прајдник честенија настала * јавленіја чудотворныја
икѡнди твоја, вѣде дѣо, * гдже недржнима ископачникома приснотекущији
показајаја, * дары искрљеніја нешескији ископачаји: * тѣмже, вѣрији,
дхобије возвеселијаја, * и пѣсненија возопијима: * блгтијај, радијијај, из
тобоју гђи, * подајији тобоју најм вељију мѣтв. [Дважди.]

* приређено према изворнику: Служба то акаџијтома прејчјији вѣчнѣји нашема вѣћи, вк дене јавленіја чудотворныја
икѡнди є ћ ахтыхскіја. Мја Јуліја во ђ-и дене. Сунодальнаја тѣпографија, Москва, аји. Щ петроградскаго дхобини-
цензрнаго комитета печатати дозволајетса. Петроград, мја гдје дна, ајеје года. Цензори архимандрија власији. Такође
смо користили и текст службе тзв. гражданским шрифтом из издања „Минеј ијоль“ част 1, Издательский
Совет РПЦ, Москва 2002. год. стр. 75-87 (тзв. руски „Зелени минеј“). Текст је и од нас подвргнут минималној
граматичкој (привођење нормама савремене руске редакције црквенословенског језика) и другој редакцији.

[Іна стїхія,] гла́с 6:

Преслáвноe тавлéнїe Ӧбраzа твоегѡ, влчце, * һ миáгам чдеса, ѿ
негѡ бывáема, * оудивлáютъ земнородныx: * кáкѡ іерéю
блгоговѣйнъ, * въ былїи трапнóмъ һкѡна твоѧ стáл * лчезáрниш сїлѹши,
* тавлéна бысть блговолéнїемъ встéхъ творцѧ: * єгóже моли, Ӧта, * въ
преслáвномъ торжествѣ твоемъ * да ровáти на́мъ просвѣщéнїе блгтиоe һ
вéлїю млгъ. [Двáжды.]

Слáва, һ нынѣ, гла́с 5:

Прїндíте, вси концы земли, * Ӧтиомъ Ӧбраzъ бжїл мїре
поклонимся: * та бо, оў крїтъ Хрїтова предстоѧши, * һ
пострадавшемъ на́съ ради скобею мїрнею состраждавши, * всыновленїемъ
єй возлюбленнаго оўчника, * весь родъ Хрїтїанскїй въ мїрне попеченїе
всепрїл, * да ходатайствуетъ предъ возлюбленнымъ сномъ һ вгомъ за
лбди, * тогѡ Ӧтию кробею исклїпленныя. * тѣмже къ ней возопїмъ: *
о гїже всемлгтива, * оумоли сїа твоегѡ, * да спасетъ на́съ ѿ бѣда, *
твої праздникъ всечтнїй свѣтло празднѹшихъ.

[Бходъ. Прокіменъ днѣ.] Чтїнїј еѓородични тры.

Бытїл чтїнїе [глава єн].

Изыде іаковъ ѿ ст҃денциа клѣтвеннаго, һ ىде въ харрани. Ӧ
ѡберѣте мѣсто, һ спа тамо, 3айде бо сїици: һ вѣтъ ѿ каменїја
мѣста тогѡ, һ положи возглївіе севѣ, һ спа на мѣстѣ Ӧномъ:
һ сонъ відѣ. Ӧ се лѣствица оутверждена на земли, єлже глава дослазаше
до нѣсъ, һ аггли бжїи восхождахъ һ нижожадахъ по ней. Гдѣ же
оутверждашеся на ней, һ рече: 3азъ бгъ лвраамовъ, Ӧциа твоегѡ, һ бгъ
ісааковъ, не бойся: земля, һдѣже ты спишь на ней, тебѣ дамъ ѿ, һ
сѣмени твоемъ. Ӧ бѣдетъ сѣмѧ твоѣ, 3акѡ писокъ земный, һ
распространитъ на море, һ ливъ, һ сѣверъ, һ на востоки. Ӧ
возблгословлѧл ѡ тебѣ всѧ колїна земли, һ ѡ сѣмени твоемъ. Ӧ се
3азъ изъ тобою сохранѧл тѧ на всѧкомъ путь, һможе 3ще поидеши, һ
возвращъ тѧ въ землю сїю, 3акѡ не һмамъ тебѣ ѡстакити, дондеже
соптворити ми всѧ, єлїка глаголахъ тебѣ. Ӧ воста 3аковъ ѿ сїа твоегѡ,

и рече: йако єсть гдѣ на мѣстѣ сеѧ, хъз же не вѣдѣхъ. И оубоѧлъ, и рече: йако супрѣменно мѣсто сїе, иѣстъ сїе, но домъ вѣжій, и сїлъ вратъ нѣналъ.

Прѣорочество іевакіилема чтеніе [главы 10 и 11].

Лако глаголетъ гдѣ: вѣдетъ ѿ днѣ Осмѣгы и прѣчее, сопрѣоратъ іерени на Флагарѣ всесожженїј вѣшегѡ, и та же спасенїј вѣшегѡ, и прѣимѹ вѣ, глаголетъ дашина гдѣ. И ѿбрати ма на путь вратъ сѣвіихъ вѣшніихъ, земли ихъ на востоки, и сїлъ вѣхъ залѣзорѣна. И рече гдѣ ко мнѣ: вратъ сїлъ залѣзорѣна вѣдѣти, и не ѿбѣрѣти, и никто же прѣидетъ сквозь иихъ: йако гдѣ вѣкъ иилема прѣидетъ ими, и вѣдѣти залючены.*2 йако игдеменъ садетъ въ иихъ сиѣстри хлѣбъ: по путь єламскіихъ вратъ виидетъ, и по путь єгѡ изыдѣти. И введе ма по путь вратъ сѣвіихъ, земли ихъ изѣверѣ, прѣмъ храмъ, и вѣдѣхъ, и се исполнъ славы храмъ гдѣни.

Прѣпачей чтеніе [глава 12].

Премѣстъ созда себѣ домъ, и оутверди столпѡвъ седмь. Закла своі жертьвины, и распори въ чаши своій вѣно, и оутогова свою трапезу. Посла своі рабы созывалиющи съ высокимъ проповѣданіемъ на чашѣ, глаголющи: иже єсть бездменъ, да оуклонитъ ко мнѣ, и требующимъ оумѣ рече: прѣидище, гадище мои хлѣбъ, и пийте вѣно, еже распориихъ вѣмъ. Остаките вѣдѣміе, и жиши вѣдѣти: и взыщище рѣдѣма, да поживете, и исправите рѣдѣмъ въ вѣденїи. Наказаній злѣлъ, прѣиметъ себѣ безчестіе: ѿблічай же нечтіяаго, ѿпорочитъ себѣ: ѿбліченіе бо нечтіяомъ, рѣны ємъ. Не ѿблічай злѣхъ, да не возненавидятъ ти: ѿблічай премѣдра, и возлюбитъ тѧ. Даждь премѣдромъ винѣ, и премѣдрѣйши вѣдетъ: скажи прѣномъ, и приложитъ прѣимати. Начало премѣсти, супрѣхъ гдѣни, и сокѣти сѣвіихъ, рѣдѣмъ. Рѣдѣмѣти бо законы, помысла єсть блгагѡ: симъ бо образомъ многое поживеши врѣмѧ, и приложатъ ти: лѣта живота.

*2 у другимъ вариантама: залѣзорѣна.

На літні: стихії, гласъ є:

Гдн члвкъ колюбче, * єсгесгвò члвкъческое хотлй взыскати, * ы ко фы твоемъ привесты, якѡ пастырь добрый, * дышъ твою на крѣзъ зл ѿцы твою положилъ єси: * ы мѣръ твою, всенепорочную дѣзъ, * въ мѣръ наимъ ы всемошную ходатайцу даровалъ єси: * тоа мѣтвами, гдн, * посѣти людн твою, * ы ѿцы пажити твоемъ не предајдь волкымъ всегдѣи гельнымъ, * но спи, всемлѣние, достоаніе твоє.

Ненаа щрнце ы всемлѣниа влчце, * надеждо члвкъмъ ы застѣплѣніе, * єгда оу крѣзъ сна твоегѡ предстоала єси, * фрѣжіе скорби, сумеѡномъ предреченое, * пройде сѣзъ твою дышъ, * но тогѡ вскирніемъ оутѣшеное прїимши вѣчное, * наша печали днесъ оутоли, ы болѣзни исцѣли, * ы любовью поющыя тѧ не презри, * но посѣти, ы ѿ скорбей извѣши, * ы не ѿстѣви до конца погиблти рабомъ твоимъ.

Слака, ы наинѣ, гласъ ѹ:

Тѧ молимъ, предстѣтельници ѿшъ, * егороднтельнице мріе, * ы къ тѣбѣ припадаемъ въ скорбехъ ы печалехъ: * ѣвн наимъ многомошное твоє застѣплѣніе, * ы оутокори извѣсти ѿблежащихъ наꙗз вѣдъ: * многшо мозетъ мѣтва твою мѣрилъ ко блгосердїю влки. * сегѡ ради зовемъ тѣбѣ гласы немолчными: * радыся, радосте наша, ы спасеніе дышъ нашихъ.

На стихії: стихії, гласъ є:

Пресстѧл мѣти бжїл, * какѡ тѧ возелгодаримъ достоинш, * якѡ преславиша икѡнъ твою сѣзъ * въ покровъ ы оутѣшеное вѣрныи вѣвніла єси, * ы тоа свѣтозарныи вѣвлѣніемъ въ сѣцахъ нашихъ * вѣрѣ праислави ѿутѣверднла єси.

Стіхії: Слыши, дщи, ы виждь, * ы приклони оухо твоє.*³

Влчце преслѣгѧл, * не забѣди наꙗз смиренныи, * вѣрою покланѧющи сѧ твоеніи чудотворнѣи икѡнѣ, * ы распѣтие твоегѡ сна ы ега нашеѡ на ней созерцѧющи, * ы ѿ твоемъ при крѣзъ скорбномъ предстоаніи оумилѧющи сѧ. * но ы наꙗз, г҃же, скорбей

^{3*} Пс. 44,11.

врѣменныхъ и вѣчныхъ извѣски, * молитвы къ рождшемѹса иꙗ твоему ѿдѣлу.

Стих: Помажи иже твоѧ ко всакому родѣ и родѣ.*⁴

О, вспомни мѧ и дѣо, * преклонисѧ мѣтнинѡ къ мѣткамъ, нашымъ, * днѣсъ предъ пречтимъ образомъ твоимъ смиреннѡ приносимымъ, * покрый насъ мѣтримъ твоимъ покровомъ ѿ всакаго зла, * и защищи ѿ стрѣлъ вражіихъ, * да вси непрестаннѡ тѧ величаемъ.

Слѣва, и наинѣ, гласъ тойже:

Наинѣ настѧ дѣнь радостенъ чтиагѡ торжества Заступници нашеѧ, * дѣнь, воньже*⁵ иконаѧ свою ст҃ию, въ покровъ и огражденіе наамъ гавлѧетъ. * сюю ог҃бѡ любовью сердечною цѣлѹще, * ко извѣраженіи на ней, приснодѣѣ, сице р҃цемъ: * о вспомогаѧ вѣличе, * сотвори ны доспѣйны бытия таоквагѡ дара мѣтни твоѧ, * и чтиющиихъ тѧ всегда спаси ѿ всакихъ бѣзъ.

[На блг҃кенїи хлѣбовъ:] тропарь, гласъ А:

Преблг҃вѣннаѧ дѣо, бг҃ородительница чтиѧ, * ог҃ крѣпѧ сѧ твоегѡ и вѣга нашегѡ предстоѧши, * скорбь вѣлию претерпѣла еси, * и блг҃ть ѿ негѡ прїгла еси чтиꙗ въ скорбехъ ог҃тѣшати: * тѣмже на пречтѣи образъ твой блг҃говѣннаѡ взырающе, * и извѣраженію тѧ на нѣмъ предъ крѣпомъ спаси нашегѡ вѣдающе, * ог҃милениѡ къ тебѣ волѣмъ: * Заступнице ог҃серднаѧ, блг҃аѧ и мѣтнинѡ! * ог҃скори извѣшити ны ѿ всакиј скорби, ижды и болѣзни, * и спаси душы нашѧ, * да тѧ со блг҃одаренiemъ славимъ во вѣки.

[Трижды.]

На утренїи.

На Бг҃з, гдѣ: тропарь, [гласъ А:

Преблг҃вѣннаѧ дѣо, бг҃ородительница чтиѧ:] [Дважды.]

Слѣва, и наинѣ: тойже.

*⁴ Пс. 44,18а.

*⁵ изменено према руским „Зеленим минејима“, а у изворнику: **Аже.**

По ћ-мк стихослобин: седамен, глас ћ:

Бжтвенимк ѕлнјемк преѓтији ѕбраза твој, влчце, гд ѡзари: * ѕ
многоцјеленое скрбнице блгти своја сеј содѣла: * сађпима
просвѣщати, разслабленыја ојкрѣплати, ѕ влака недѣлја нсцјелати, * да
тако ѕбраза твој ст҃ији прославља, * наѹитија наја та, єѹдю єѹд,
славити, * јако скрђю помошници ѕ ојтешнителњици ву скрбеху
наших.

Слава, ѕ најиќ: тојже.

По ѕ-мк стихослобин: седамен, глас ћ:

Ико ѕвѣздја многоскѣтлај, * ђкѡна твој, єѹд ѿ, * ву вѣлии
правномк зареју вѣтвеноја возиљавши, * ђрејемк данїјломк^{*6}
ѡбрѣтена вѣстъ, * њже на јѹција прѣлатајаја, * ѕ вѣроја влгоговѣйноја
вопїаше ти: * є престаја єѹд ѿ, ву житїја моемк * ѕ ву час кончињи
живота моегѡ не ѡстапи мене.

Слава, ѕ најиќ: тојже.

[Величанїје:

Величаемк та, * престаја ѿ, * вѣонзераннаја ѕтрооковије, * ѕ
чтимк ѕбраза твој ст҃ији, * њже точиши нсцјеленїја * већимк из
вѣроја притекајуцимк.

Псаломк нзверанији: єѹи.]

По полнелен: седамен, глас ѕ:

Вз малији росеји, ву малијимк ѕ незнајемомк градје, * великаја ѕ
преславнаја чудеса највленјемк чудотворнага ѕбраза твојегѡ
показала ёси, влчце. * тѣмже твојми млатъми,^{*7} гриже, хвалимса: * ѕ
твој чудеса велиглажија проповѣдемк, * јако ты ёси прибѣжиши наше, *
ја ку ѕвѣт в семјатија ѡ наја ходатанца.

Слава, ѕ најиќ: тојже.

[Степенина, ћ-ја антифрони ћ-го гласа.

Прокимен, [глас ћ]:

Помаж љма твоје * ко влакомк јоје ѕ јоје.^{*8}

^{*6} овде и даље у тексту остављено као и у изворнику – име: данијил. Наиме, по једним изворима овај се свештеник звао: Данило Васиљев; мада преовладава мишљење других, да се уствари звао: Василије Данилов.

^{*7} изменењено према руским „Зеленим минејима“, а у изворнику: милоствами.

^{*8} Пс. 44,18а.

Стихъ: **Щ**рыгнѣ тѣце мое слово елго, * глаголю ѿз дѣла моѧ цркви.*⁹

Бесѣдка дыханіе:

Свѣтлѣ ѿз лѣки, звачало д.*¹⁰

Бо днѣ Оны, [а, а, а, а] восстѣвши мѣрамъ, ѵде въ гѡрнаѧ со тѣмъ во грѣзъ ѡдовъ. [а] Щ вниде въ дому залѣтнинъ, и цѣловѧ єлїсавѣтъ. [а] Щ бысть, тѣкѡ оѹслыша єлїсавѣтъ цѣлованіе мѣнино, взыграсѧ мѣнеца во чреѣѣ єѧ: и напольнисѧ дхѧ сїа єлїсавѣтъ. [а] Щ возопи глагомъ вѣлиимъ, и рече: блгвена ты въ женахъ, и блгвена плодъ чреѣла твоегѡ. [а] Щ ѿз ѿз мнѣ сїе, да прїиде мѣти гдѧ моегѡ ко мнѣ; [а] Се бо тѣкѡ бысть глагъ цѣлованіѧ твоегѡ во оѹшію моєю, взыграсѧ мѣнеца радоциами во чреѣи моемъ. [а] Щ вложена вѣровавша, тѣкѡ єздетъ совершеніе глаголанимъ ѿз ѿз гдѧ. [а] Щ рече мѣрамъ: велічнитъ дѣшѧ моѧ гдѧ, [а] и возрадовасѧ дхѧ мої ѿз ѿз моемъ. [а] Щакѡ привѣтъ на смиреніе рабы скоѧ: се бо ѿз нынѣ оѹблажатъ мѧ вси рбди. [а] Щакѡ сотвори мнѣ велічіе сильный, и сїо имѧ єгѡ. [...] [а] Пребыть же мѣрамъ изъ нёю тѣкѡ три мѣсяца, и возвратиша въ дому сїой.]

По ю-му Фалмѣ: стихира, глагъ д:

Прїиднте, вѣрнин, * прославимъ чудное гавленіе иконы ежїа мѣре, * пресвѣтлыимъ во сїяніемъ въ траиномъ злациѣ возвѣзвши, * тѣкѡ лѣчи свѣтогозарный, грѣзъ и странъ сїю просвѣти, * и всѧ вѣрнаѧ чада православныѧ цркви нашеѧ дхѣвни возвесели, * пріене поюща вѣломѣри пѣсни радостию: * радѹисѧ, ѿбрѣданнаѧ, гдѣ изъ тобою.

Канона [бѣзы], глагъ д.

Ірмосы по дважды, тропары на ю.

Пѣсни ю. Ірмосы:

Щвѣрзъ оѹстѧ моѧ, * и напольнисѧ дхѧ, * и слово ѿз ѿз цркви мѣри, * и гавлюса свѣтлаш торжества, * и воспой радѹисѧ тоѧ чудеса.

[**Пріпѣвъ:** Пресвѣтѧ бѣзе, сїи насы.]^{*11}

^{9*} Пс. 44,2а.

^{10*} Лк 1,39-49 и 56 (зач. 4).

^{11*} наш додатак, нема у изворнику.

Дајдь најдъ слόко, слόке вјажиј, иже всеблгий, * воспѣти радиостное
тавлене ѯкѡны ројдшиј тај богоукашты, * и преславнај тој чудеса,
* въ иих же сила твоја вјажтеннај славни проглависа.

С, преди внаагаш твоега чудеса, вѣчце, * и многага мѣрдїј къ людемъ:
* се во ѯкѡнѣ твою чтию, въ былии традиомъ * сѧцеподобнимъ
сѧнїемъ, іерено богоукашни днесъ, * и исѹсленій множество ѿ
неј источалиши недѣжныимъ, тајко всемѣтнала.

Ты, ѿ богоути, * ројдшија претерпѣвашаго најсъ ради на дреќи
крѣпнѣмъ распѣтие, * оумоли єгѡ бѣгости, єже страданіе єгѡ
всегда паматовати, * вѣлю же єгѡ вјажтеннѹю творити, * и бѣгъ
нѣнъихъ наследники быти.

Бѣчце всеблгак, оумоли сладчайшаго ина твоега и гда, * рѣкописаніе
грѣхъ нашихъ на крѣпѣ пригвоздившаго, * да сподобитъ најсъ
достойно ѿдеснѹю єгѡ стати, * и гласъ блгий єгѡ слышати, * єгда
прѣидетъ во славѣ своїй.

Пѣсни Г. Ірмоса:

Твоја пѣснослобцы, єще, * живый и избѣльный источникъ, * въ ликъ
ахѣвнѣй сокопѣльшија оутверди, * и въ вјажтеннѣй твоей славѣ,
вѣнциꙗ въ славы сподоби.*¹²

Бо ѿбраузъ неувѣшты тавијаса єси во сиѣ, єще, * ѿбраузшемъ ѯкѡнѣ
твоја іерено данија, * лицо твоє на ѯкѡнѣ ѿмѣти водою
покелѣвачини: * и тај, тајко врачеуство бѣгоданное, * во исѹсленіе
недѣжныимъ тавијаса.

Бз скорбехъ многихъ и гоненїихъ скончати жиžни временију *
ѡбраузшемъ ѯкѡнѣ твоја іерено сѹдила єси: да, тајко злato, въ
горија ѿкорбенї ѿчистија, * достоинъ тавијаса бѣженнаагаш въ вѣчности
ѹпокоенїа.

^{12*} текст овог Ирмоса како је дат у изворнику, незнатно се разликује од уобичајеног који се налази у савременим руским издањима.

Омраченныихъ наꙗз граѣхми^{*13} многими, * ☩ мѣти ежїа, прославѣти: *

И на стезю спасительную поклонїю напрѣви: * Швѣрзи очи наꙗла
дышевныя, * иакоже очи тѣлесныя илѣпой жеинѣ и илѣпомъ отрокъ, *

предъ іконою твою швѣрзла єти, * да оузвимъ свѣтъ спасенїя, * и имъ
твоѣ прославимъ сѣре во вѣки.

Страстей нечестивихъ вѣснованіе ѿбреяветъ наꙗз, г҃же вспомѣтива, *

и иныя помощницы, рѣзвѣ твѣ, всеблг҃а, не имамы: * ѿ сегѡ
дышегубнительнаго вѣснованія извѣши наꙗз, * иакоже многїа вѣснѹмыя
и насилия вражїа * предъ іконою твою свободила єти, иако вспомѣнила.

Слѣдѣнія, гласъ д:

Икона вонстиниѣ вѣткенное оукашено цркви, * и залогъ мѣти
твоѧ къ хрѣтонемнитымъ людемъ * ікона твоѧ, бѣтъ дѣо,
показася: * всакъ бо, изъ вѣрою къ ней приходаи, * въ недѣльяхъ
иисѹсленіе, въ скорбехъ оутѣшено, * въ вѣдахъ вспоможено, ѿ твѣ скорь
прѣмлетъ, * вспомѣтива бо иѹси, мѣти твоѧ источники * въ
чудотвориѣмъ ѿбразвѣ твоемъ наꙗзъ здѣ тѣлѣши, * да славимъ имъ
твоѣ прославленіе во вѣки.

Слѣда, и иинѣ: тѣлѣ.

Пѣснь д. Ірмосъ:

Слѣдѣй въ славѣ на прѣольѣ вѣткѣ, * во ѿблациѣ лѣгциѣ, * прѣиде иисъ
пребѣтвенныи, * иеплѣнною дланію, и спѣ зовѣшиа: * слѣда, хрѣте, сильѣ
твоѣй.

Сднаго возлюбити хрѣта сподоби наꙗз, вѣчце, * и ємъ
приисѹгождати^{*14} сама наѹчи наꙗз, всеблг҃а, * иакоже болѣщю
енфимію, во сиѣ твой тѣлѣшиа, * ко хрѣмъ твоемъ прѣити настѣнила
єти, * и въ нѣмъ иисѹсленіе недѣгомъ просити.

Хитиѣ непорочное на земли совершити * помози наꙗз,
прославленіа дѣо, * и ѿ разглагленію граѣхѹнаго рѣкѹю твою
державною свободи наꙗз, * иакоже тѣлѣ разглагленнаго мѡнсѣа * предъ
икною твою иисѹслила єти прославиши.

^{13*} у изворнику: граѣхами.

^{14*} у руским „Зеленим минејима“, растављено: прѣишу оутѣшити.

Ты, и блгтијај, * кв мјтникомъ тјавленїи чудотворнаго твоегѡ
Образа * спраниј наш ј блгтиј посветија єси, * и нынѣ
 чудотворенъми, јо негѡ быкаемыми, на с посветаеши, * иже множество
 извести невозмѹжно: * но, јлика мѹжно, * ил блгодарни во славја твоју
 исковѣдаемо.

Благочитиј је је је, и блгомти, * кв чудотворнији икона твоја
 притекајушија и ојсердија покланяјушија, * мјтни твоји и
 щедроти не лишаши, * јо бједи ил спасиши, јо недјега извлајиши, *
 да ћи лјубљија јо ниха прогоняјиши, * ојтешенїе же и здравје већима
 подајиши, јако виселгјаја.

Пјесни є. Јрмос:

Ојжасошаја вјачесикаја * јо вјетреннији славја твоја, * ты бо
 неискогобрачнаја дјбо, * и мјела єси во ојтробије надај већми блга: * и родилла
 єси везлјетијаго сна, * већима вострејајушија тја, * мирја подавајиши.*¹⁵

Ко твоја, дјбо, привѣглема блгости, * и јчи сејдецја наших кв
 тјеје, * глаја, вјазодима: * не прѣзри вјазодима наших
 мјтвених, * но једи наја покропи и помошициа кв дјен једнији.

Сдина већима єси предстјателници, блгомти вљце: * ојслјиши ојбаш
Инаша молјенија, * пред јудотворнима јеразома твојима днесъ
 приносимаја, * и сподоби на с кв јудајија вљецја * ојзрѣти тја кљпија са
 снома твојима, * на јевлајија во славја градајијима, * и гласъ вјетреннији
 јго слышати, * призывајајији кв цртво ибноје.

Земља рашејскаја тјавленїема чудотворнаго твоегѡ јераза, вљце,
 јојтија, * и градъ малый великий и знаемъ по блгти твоја во
 вијехъ концијехъ тјавија: * кв немъ бо драгоценное сокровище блудејса, *
 твоја целејнаја икона, * Залогъ сїй твоегѡ кв наја блговоленїја.

Люѓими помышленїи јо лјубљија врагъ спречијемаја на с, * не
 јојтија погибнји до конца, блгородитељнице: * трапезијија бо
 сили твоја дзија тьмы, и болтса имене твоегѡ, * јакоже множады ој

^{15*} текст овог Ирмоса како је дат у изворнику, незнатно се разликује од уобичајеног који се налази у савременим руским издањима.

Иконы твоемъ чудотворныя иже и здравиша. * Иже злодѣйства и насытъ злобыни, * оупоканіе на тѧ возложившихъ.

Письмо 5. Ирмосъ:

Благовенное си иконы * праздн(е)ство богослужи совершающе, богослужбии, * приидите, рука ми восплемъши, * ѿ неѧ рождшагося бгла славище.*¹⁶

Ощепеніе, здраси и спасеніе душамъ и тѣлесемъ нашымъ, * мти бежиа, ѿ стыда твоемъ иконы подаеши, * иже благочестиво покланяюща, * и оустыи и срцемъ благоговѣнію ию цѣльемъ, * твоѧ чудеса и иензчестиво мѣтъ къ христіанскому роду присно славище.

Ко благодареніе принесемъ ти, б҃же, * яко въ послѣднія лѣта та��оваго дара сподобила еси насы, * даровавши наимъ многоцѣлебиво твою икона; * тѣмъ оубви, и въблѣгъ, и та��овѣ иензречениѣ мѣти * достойнію благодарити тѧ сама насы наѹчи.

Благопиное гащеніе пречтыя иконы твоемъ, вѣлице, * иконо гащеніе бежиа благти, православной цркви прислови, * въ посрамленіе бресеи и расколоуказа показа, * и яко иконо оутѣшение ссыше вѣемъ православнымъ и вѣрнымъ ела сънѣмъ подаеща.

Мти бежиа мѣдак, * мѣти твоемъ двери ѿвѣрзи наимъ, * ѿвари насы съвѣтомъ благовенныя благти твоемъ, * и ѿ мѣсленныихъ волковъ сюблюдѣ насы невредимыихъ, * въ православїи нерушимомъ сподобивши*¹⁷ насы благогождати ии твоемъ и бгъ, * и прѣдти животѣ конеци благий.

Кондакъ, гласъ и:

Притецемъ, вѣрїи, * къ благномъ мѣти и падроща ииточникъ, * чудотворномъ пречтыя дѣви образъ: * сеи во наимъ ссыше дароваша, * душамъ и тѣлесемъ во спасеніе, * емъже покланяющеся съ

^{16*} текст овог Ирмоса како је дат у изворнику, незнатно се разликује од уобичајеног који се налази у савременим руским издањима.

^{17*} изменено према руским „Зеленим минејима“, а у изворнику: сподобивши.

любовију, * возопијему ку бѣ: * ☩ вспејтла мти, * ☩ црнџе
всемлтнија, * покрый и соблюдји најш је вјакагаш ала * твојиму ку бѣ
мтијиму предстаптельством.

Ікона:

Прејславноја гавленје јкњи твоја, бѣ, * радостни и спољни српја
вјернија синовија православнија цркве: * царје бо и стјетели ѡјему
возниковаши, * и вије людје ојтешенја ибнагаш и спољнишасја, * јако ву
последнија најша времена, * таковији дарја бјеја блгари * русији свише
дарованији вјисть твојима блгопромышленјема, вљџе. * молима ојбо твојо
блгости, * ојмиљији и чудотворнома твојема Обраџа припадајуци: *
и пјан ву мјрија и Задраји * рода најш¹⁸ ... [Имка], * соблюдјији вјернија
најш је вјакагаш ала * твојима ку бѣ мтијима предстаптельством.

Пјесни ј. Ирмос:

Ие послужијаша бјомајији твари * паче создјавшаго, * но Огненное
прещенје мјежески поправиши, * радовахши појиши: * препијтији фјезија гди
и бје, * блгвеши јеји.¹⁹

Рдовијија заслупленје и сиројија покровитељније, вљџе пречитла, *
ићекија ојмијрајија материја мјетија ѡјадеји јеја ојслвишала јеји, * и
паче надејија сиротствијијија дјејији јеја блгодетројила јеји, * јаке
славити највијоша мјетија твоја * по вјакији днији живота својега.

Извеџенје је тебе, бѣ, * блгочитија императрица Елизавета²⁰ примиши,
ијиротствијијија дјејија Фјороквијији подја кројија својега попеченја
востријија, * твојо же јакији џигији јеја вјакији вјакији, * и највији храмија,
вјејијија вјетхагаш, * је вједроятија икоњија црквијија, блголјепија сојредији.

Извеџија вјернијија јеји помојијија, * и вјакијија благија
подателијија, пречитла дјејија: * јакијијо бо твојеји чудотворној, *
неизчитељија мјлоштијија прославијија подајеши, * и вјакијијији, иже тјебе
вјернијија вјопијијија јеји помилуји и пјесији најш, вљџе.

^{18*} у изворнику: императрица најшега.^{19*} текст овог Ирмоса како је дат у изворнику, незнатно се разликује од уобичајеног који се налази у савременим руским издањима.^{20*} сверуска царица Јелисавета I Петровна Романова (18. дец. 1709 + 25. дец. 1762). Кћи Петра I и Екатерине I, рођена две године пре њиховог ступања у брак. После Дворског преврата на престолу, од 25. нов. 1741. г.

Мти ежіѧ всевлагѧ, * мѣрдыихъ щедротъ твоихъ не лиши насъ,
ѡбниншавшихъ во гробѣхъ, * и ѿ челюстей мысленаго болка
и хиты дышы наша, * да не погибнемъ до конца, * но приносимъ пріенъ
плоды покланія вѣдъ.

Пѣснь І. Імѣсъ:

Отроки благочестивыѧ въ пѣчи * рѣтвѣ бѣородично спаслъ єсть: * тогда
ѹбеша Опраздненіе, * наинѣ же дѣйствіе, * вселенію въсю воззвѣшаетъ
пѣти тебѣ: * гдѣ пойте, дѣла, * и превозносите єго во всѣмъ вѣки.

О, преславныѧ чудеса твоихъ, вѣчце, * и многаго твоего и
члвѣкѡмъ состраданіемъ: * єдинымъ во прикосновеніемъ къ икона
твоей немощи на врачиши: * и издалече, въ соніахъ и видѣніяхъ, * къ
ней превозношихъ твоего заслугленія призывающи.

Водьѡи ѿцищенія и єлеи ѿ лампады иконы твои спасли * недѣги
и неисцѣльныѧ, вѣде икона, врачиши: * и Оныя изъ вѣрою
прѣмлюющи, * во исцѣленіе и спасеніе выкаютъ. * сегда ради тѧ,
щѣльтельници, оубѣждаемъ: * и чудеса твои, ѿ иконы твои * іавлѣнія
и присноявляемся, ^{*21} славимъ.

Воспѣти пречистаго Опразда твоего іавленіе сподоби наше, вѣчце, * и
пѣній нашихъ хвалебныѧ, тебѣ ѿ ѿсердїя возносимыя днесъ, не
презри: * но пріими, вспомѣтай, молитвы ради твоихъ, * и подаждь намъ
въ нѣждадахъ и вѣдадахъ помощи твою держающю, * и твоего заслугленія
благъ.

Днесь радости исполнила єси наше, вѣде, * іавивши намъ икона твою
сѧдю днѣвию, * на нюже вѣнрающе, и изъ любови єй покланяющесѧ,
тебѣ сице вспомѣти: * мти ежіѧ, спи градъ и сѣранѣ [нашѣ] іавленіемъ
иконы твои прославленыѧ, * и всѣ мы помилованы, такъ мѣрдѧ
предстательница.

^{21*} у изворнику: іавлѣнія и присноявляемся.

Пѣснь д. Ирмосъ:

Бѣлкъ земнородный * да взыграетъ да хомъ просвѣщаемъ, * да торжествуетъ же безплотныхъ оуминыхъ естество, * почитай сущеное торжество богочре, * и да вспієтъ: * радѹися, всеблаженнаѧ вѣ, * читаѧ приснодѣо.*²²

И вление предиевныѧ іконы твоѧ, * мѣти бѣти, славословимъ
Ирадостно: * тѣлъ бо, въ былинѣ траномъ свѣтомъ бѣти венимъ
сїлюща явлышися, * и чадесъ множество сотвори, * іако вонстинѹ
твоегѡ къ наਮъ блговоленїја залогъ бгодарований.

И къ скѣзда свѣтозарнаѧ, ікона твоѧ, престаѧ вѣде дѣо, *
Иявленїемъ своимъ цркви российскѹ блгтию ѿзари: * лѹчи бо
чадесъ исподишаѧтъ, * и вѣрныѧ душы къ славословию бга, * всельшагосѧ
въ тѧ, прибоднитъ, * іако тебѹю падшемѹ члвѣчествѹ блгодѣюща.

Сднаго ѿ прѣци неплѣнию рождши, бгородительнице, * мѣрие къ
Снемѹ дезновенїе ймашин: * слышитъ бо мѣтвѹ твою сїз твой и
бгъ, * и мѣтию къ прошенїю твоемѹ преклонѧетъ, * егоже не престаѧ
молити за родъ хрѣнскѹ, * присно въ пѣснѣхъ тѧ славиши.

Прѣмѣ нашѧ хвалебныѧ гласы, вѣчце, * и пѣние смиренное не
шкѣргни: * но, іако сїз нѣкогда твой дѣвѣ лѣпти вдовицы
прѣлатъ, * таکо и наше славословие блгогодно да вѣдетъ предъ тебѹю. *
слава тебѣ, вѣде дѣо, * іконою твою чистою прославнаѧ чадеса твориши,
слава тебѣ.

Свѣтлагѡ, гласъ д:

Прѣлагаѡ ѿбраӡа твоегѡ явление, * мѣти бѣти, празднѹемъ свѣтлаш,
* ибо въ нѣмъ твойихъ чадотворенїй величество познаемъ, * и
твойихъ щедротъ множество прїемлемъ: * мѣдеши бо и щедриши
чтѹшиѧ тѧ, * и ѿ бѣдъ спасеши оупокалиши на тѧ, * вѣте всепитаѧ и
неникѹе брачнаѧ.

Слава, и наинѣ: твойже.

^{22*} текст овог Ирмоса како је дат у изворнику, незнатно се разликује од уобичајеног који се налази у савременим руским издањима.

На хвалитехъ: стихіры, на й, гласъ й.
По: О, преславнаго чудесе!

О, преславнаго чудесе! * вѣлїл радость днесь россіи возгіл, * благтия
бо икона твоѧ, б҃ще, * *Агельскимъ рѣкамъ²³ не видимо принесеся,
* и посредѣ бѣлїл традиціи, лѣчами сїѣта сїѧющи, * йако сокровище
нетленное гаубица, * благочестію во оутвержденіе, и вѣрныи во спасеніе, * ѿ
зложе гаубленіи радиющеся, * тебе, вѣличе, молимъ: * спаси душы наша,
йако мѣра.

[Дважды.]

О, преславнаго чудесе! * пребываши иныи въ страни российской страна
погребеся * гаубленіемъ въ ней иконы твои, б҃ще: * сїѧ во йако
нѣный даръ прославлена бысть, * и ищѣленій множествомъ соверши. * сего
ради любвию въ ней пропадаемъ, * и молебни тебе вспоми: * ѿ вѣдь
избави наше, вѣличе, * и спаси душы наша, йако мѣра.

О, преславнаго чудесе! * источникъ ищѣленій въ малѣй россіи
гаубица, * икона твоѧ многочудесна, б҃ще, * юже въ малѣмъ градѣ
великими чудесами гдѣ прослави, * въ знаменіе присущеніи цркви благти єгѡ,
* и въ благовѣніе сбываши цркви российской. * сю оубо вѣтолѣпныи поклоненіемъ
честивъемъ, * и со оумиленіемъ тебе вспоми: * православіе
оутверди въ россіи непоколебимо, вѣличе, * и спаси душы наша, йако
мѣра.

Слава, и иниѣ, гласъ й:

Блажимъ тѧ, вси роди, б҃ще, * йако радости всѣмъ исполнила єси *
гаубленіемъ чудотворныѧ твои иконы, * и многихъ ѿ неѣ
ищѣленій дарованиемъ: * душы во и тѣлеса вратчиши, * и всакиј скорби
оутолаши * чтиаго образа твоегѡ ѿсѣненіемъ, * ємѹже днесь
покланяющеся, * оутверди молимъ тѧ: * сподоби, вѣличе, твоѧ рабы * въ
благодатемъ вѣцѣ и звериниыхъ радости.

^{23*} или: Агельскимъ рѣкамъ.

НА ЛІТУРГІИ.

Блаженна [що канона], пресвітір-и й святі.

Прокименіз, глаїз Г, [пресвітір-и]:

Велічнітъ душа моя гдя, * и возврашавася душа моя ѿ вѣтви епістоли моему.*²⁴

Стих: Іако призвана на смиреніе рабы твоей, * се во що мынѣ оглеждахъ мѧ вси роди.*²⁵

Апли къ феліппицему, Зачало ім.*²⁶

Стих: [Іако] се во да мѣдрествуетъ въ вѣсі, єже и во Христѣ искони, [Іако] йже во Образѣ вѣтїи сый, не восхищеніемъ непрошевѣа вѣти рѣкенъ бѣгъ. [Іако] Но себѣ оумалилъ,*²⁷ Зрѣкъ раба прѣімъ, въ подобїи члвѣчествомъ вѣвъ и Образомъ ѿбрѣгътъся икооже члвѣкъ. [Іако] Смирилъ себѣ, послушливъ вѣвъ даже до смиреніи, смиреніи же крѣтила. [Іако] Тѣмже и бѣгъ єгѡ преизнесе, и даровъ ємъ имена, єже паче вслуга имене: [Іако] Да ѿ имени искони всако колено поклонитъся, и вѣнихъ, и земнихъ, и пренеподніихъ: [Іако] И всакъ лѣзыкъ исповѣсть іако гдѣ искони Христосъ, въ славѣ бѣга фїлъ.

Аллилія, глаїз Г:

[Стих:] Слыши, даши, и вижди, * и приклони оўхъ твои.*²⁸

Стих: Аицъ твоемъ помолитъ * Богатїи людестїи.*²⁹

Бѣліе що лѣки, Зачало ид.*³⁰

Стих: О времѧ Оно, [Іако] виидѣ искони въ вѣсі искони: жена же искони йменемъ марда прѣѣтъ єгѡ въ дому твоемъ. [Іако] И сестра єй вѣти нарицаема марія, иже и сѣдши при ногъ искони слышаше слово єгѡ. [Іако] Марда же молваше ѿ мнозѣ слышае, ставши же рече: гдѣ, не

^{24*} Лк. 1,46б и 47.

^{25*} Лк. 1,48.

^{26*} Флп. зач. 240 (гл. 2,5 – 11).

^{27*} или: искони.

^{28*} Пс. 44,11.

^{29*} Пс. 44,13б.

^{30*} Лк. 10,38-42 (зач. 54).

Брежеши ли, ѹакѡ сестра моя єдинѹ маѡ отвѣти; р҃ци оѹбо єи, да ми поможетъ. [ѧа] Свѣщаꙗ же інс, рече єи: мѣро, мѣро, печешися, и молвиши ѿ мнозѣ, [ѧк] єдино же есть на постраданіи: маріа же блгѹ часть извѣрла, таже не ѿмѣтила ѿ нел.

Причашеніе:

Часть спасенія пріимѹ, и имѧ гднє призовѹ.*^{31]}*³²

Зрѣ: Щакѡ праѣднованіе престѣй бѣѣ, ради иконы єѧ ахтырскїѧ, во єинъ днень мѣа ізлїа творимъ, таکожде и въ ізбѣштѹ предъ патидесѧтиицю, єгда икона тѧ извѣситъ ѿ соборныѧ цркви града ахтырки въ ближнюю тѣлѹ феитель, и по двѹхъ седмицахъ паки возвращаетъ.



Приложениe:

Инъ тропарь, гласъ д. [Зорастровъ, мильковскій]:*³³*³⁴

Въ мильковскѹ феитель стовведенскѹ,*³⁵ * изъ российскими монахами смѣтное времѧ приспѣвши, * спаскомъ чудотворныѧ иконы своеѧ ахтырскїѧ: * и тымъ до днесь пребывающи, * [преславнаѧ знаменіа твориши * и] людни земли сѣрскїя крѣпнши, престѧл вѣличе. * тѣмже твоѣ торжество любовию праѣдничише, * днесь ко мадимовскому параклису притекаемъ, * и оумиленна ти волеемъ: * къ тѹ твоемѹ, при крѣпѣ молисѧ, * да и насъ оскори извѣсити, * и спасти душы наша.

^{31*} Пс. 115,4.

^{32*} у изворнику само: Прокіменъ, лѣз, єнліе и причашенъ бѣѣ ѿбшій.

^{33*} састављен 13. фебруара 2015. године, а редигован 18. јуна 2015. год.

^{34*} У Милькову манастиру, може се певати као други тропар. На Великом вечерњу, на благосиљању хлебова: први тропар два пута, затим овај једном. На Јутрењу: први тропар два пута, затим Слава, и нынѣ: овај тропар једном.

^{35*} Свето-ваведењски Мильков манастир, (код Свилајнца) у својој зимској капели преп. Максима исповедника чува копију чудотворне Ахтирске иконе Пресвете Богородице, која је тамо доспела са руским монасима емигрантима. Круна на икони и сребрни дарови прилог су синђела Хаци Јована (Стојковића), а сребрњаци високопреподобне мати Доротеје (Бојковић 1923 + 2007), игуманије ове свете обитељи. У порти се налази гроб духовника манастира схи-архимандрита Амвросија (Коргунова), а у њему су замонашени и(ли) боравили бројни знаменити духовници руског Зарубежја, као нпр. свт. Јован (Максимовић) и архиеп. Антоније (Медведев).



АКАФІСТЪ ПРЕСТЪЙ ВЛЧЩ [НАШЕЙ] Б҃Щ ВЪ ЧЕСТЬ
[ЧУДОТВОРНЫХ] ІКОНЫ ѢД [НАРИЦАЕМЫХ] АХТЫРСКІЛ.

Кондакъ А.

И збраниѣй ѿ вспоминѣи родовъ вѣчнѣй мѣри и цркви, предиѣвнѣ
цѣльбоногию іконою извѣшней, на нейже оў крѣпѣ христоўка
столицю засѣдницию нашею видѣши, похвальное той возглашаемъ
пѣніе: ты же, г҃оже всемѣтнѣа, яко и мѣща мѣре неизреченное,
тѣплымъ твоимъ предстательствомъ и засѣдленіемъ ѿ всѣхъ насъ
бѣдъ и недѣговъ извѣшней, во оумиленіи тебѣ зовѣшихъ: Радиослъ,
благословъ, непрестаннѣ за насъ хрѣнъ молѧщася.

Ікосъ А.

И глаукахъ цркви и вселѣ твари вѣчнѣ, пречиста дѣво вѣдѣ, егда оў крѣпѣ
возлюбленнаго сїа твоегѡ предстолла есѧ, тогѡ страданія, насъ
ради претерпѣнна, зрячи, тогда ср҃цемъ лютиѣ оўзвѣллася есѧ:
войстини[н]ю фрѣжіе скорбное пройде душу твою. тѣмже и мы,
многоболѣзnenное твоѣ оў крѣпѣ предстолни, на іконы и зображенное,
видѣши, сицие волити тебѣ дерзлемъ: Радиослъ, оѣа венчанальна
невѣсто прекрасна: радиослъ, сїа предвѣчнаго родитељнице
неискѹсбрачна. радиослъ, да и стағо палато непорочна: радиослъ, тѣцы
живоначальныя тайиннице бж҃твенна. радиослъ, аггельскихъ вѣнчевъ
оудивленіе: радиослъ, рода члѣческаго возышеніе. радиослъ, воспѣваема ѿ
хербимъ: радиослъ, велеглѣснѣ славима ѿ серафимъ. радиослъ, радость
неизреченію въ неупрѣнѣмъ ржѣтвѣ сїа твоегѡ прѣлваша: радиослъ,
скорбь вѣлию тогѡ въ смѣрти крѣпѣи претерпѣвша. радиослъ, благть, во
ѣже скорбныя оутѣшати, ѿ негѡ прѣлваша: радиослъ, радость мѣргаш
твоегѡ засѣдленія всемъ міръ даровавша. Радиослъ, благословъ,
непрестаннѣ за насъ хрѣнъ молѧщася.

Кондакъ Е.

 І́дже въ тѣ, бѣородітельнице Чиста, на крітіе пригвождѣнныи сїз твоій и бѣз оу крітѣ гѣю предстоїши, и болѣзвненномъ томъ сострѣждѣши, возлюбленномъ оу чинѣ своемъ іѡаннѣ тѣ въ мѣрѣ нарече, и симъ вѣсь роіхъ хрістіанскій тебѣ оу сынові, да вѣдеши вістину мѣти всѣмъ скорбѧщимъ, сїа твоєго хрітѣ бѣа призывающимъ и поющимъ ємъ: **Аллилія.**

Ікосъ Е.

 Азъма неразумѣнна вольнаго хрітова спраданія не разумѣша бѣогбіици іудеи, и тебѣ, бѣоневѣсто, горци ѡвевчадиша: мы же тѣ, оу крітѣ сїа твоєго и гдѣ на іѡаннѣ и зображенію, видавши, тѣплѣ вѣрдемъ, тѣко скорбеныя гласы мѣтвенниникъ твоихъ прїемлемши, и тогѡ ради блгодаѣнѣ глаголемъ: Радиіас, ѿ хрітѣ спсителѣ нашемъ и наਮъ блгажъ мѣти: радиіас, всѣхъ наasz въ скорбеный часъ спрѣгей гѣю оу сыновівшамъ. радиіас, наasz сирыхъ и везпомощиыхъ твоєю мѣрнею любовию не ѿставляюща: радиіас, мѣрднимъ оу хомъ твоимъ и наմъ прииникающа. радиіас, крітъ скорбеныхъ испытаний сама добльственна понесла: радиіас, твоимъ сострѣстїемъ и наմъ несениє гѣю ѿблегчайюща. радиіас, въ земнѣй юдоли скорбей не земнѣнна я наша надежде и оу тѣшениє: радиіас, въ бѣдщемъ всѣхъ вѣрныхъ радиость и защищениє. радиіас, спрахомъ смѣрти и сїда вѣжія сплѣши спѣсти пробудждающа: радиіас, коистѣющыя во грѣхахъ и покланию спсительномъ приковдяща. радиіас, и зъ роіа погибелнаго ѿхніяюща: радиіас, въ сѣгдали фбітєли покоя вѣчнаго традждающиахъ возводяща. Радиіас, блгтина, непрестанно за наasz хрітѣ молѧща.

Кондакъ F.

 Ілою вѣтєю, чреzi спївома іѡанны твоимъ тавлѧемою, спасти наasz не престающи, всеблгажъ вѣльце: тѣко и здѣ, въ малороссийствемъ градѣ нашемъ, великаѧ чудеса сївѣтгопоимъ тавлѧемъ многоцѣлебнаго Образа твоєго показала еси: ємъже покланѧющеся из любови, вспїемъ хрітѣ бѣзъ: **Аллилія.**

Ікона Г.

И мѣщи мѣрнене попеченіе ѿ людехъ чѣною крѣвїю сѧ твоегѡ искрѣнныиъ, г҃ѣже преслѣдъ, блгтнѹю икѡнѹ твою въ вѣлии трапицѣ смиренномѣромѹ іерено даинїлѹ іакиити блговолнаа єси, и сю попеченіемъ и чдесы многими прославила єси, да вси вѣрнїи похвалынии пѣснами тебѣ взыкаютъ: Радѣсь, многотекущий источникъ мѣти бжїа^{*36} наимъ даровавшаа: радѣсь, залогъ твоегѡ мѣрнаго ѿ наись попеченія пречудиша преподавшаа. радѣсь, іерено блгоговѣйномѹ въ трапицѣ злакѣ икѡнѹ твою сѣдѹ іакиившаа: радѣсь, сїнцеподобными лѣчами тѹю ѿзарившаа. радѣсь, наихъ малый градъ чдесы великии прославльшаа: радѣсь, незна[е]мое дотолѣ има єгѡ вѣбмъ вѣрнымъ извѣстнѡ сотворившаа. радѣсь, всю црковь российскѹ іакленiemъ икѡны твоѧ дхбвиша возвеселившаа: радѣсь, всю страну наше покровомъ твоимъ сѣбимъ ѿзбѣнившаа. радѣсь, вѣрнымъ искрѣлѣніемъ икѡны твоѧ подмищаа: радѣсь, незрѣнъ чдесы твойми посрамлѧющаа. радѣсь, скоропославши мѣтвамъ смиренномѹ виѣмлющаа: радѣсь, скорбнаа воздыханія страждущихъ и печали^{*37} огненетѣнныхъ незримо огнеголѧющаа. Радѣсь, блгтнаа, непрестанно зла наись христѹ молѧющаа.

Кондакъ Д.

Свѧтѧ недоумѣнія смѣтти даинїла іерена, сѣдѹ икѡнѹ твою ѿбрѣтшиаго, ѡбаче то страхомъ молѣбниша къ тебѣ возопи, да бдеши ємѹ въ жиботѣ помощница, въ часъ смѣртныи засѣтпница: сеимѹ огбо и мы подражаяще, тлажде молѣнія тебѣ, мѣти бжїа, возносити дерзлемъ, вѣлѣ же жибота и смѣрти, христѹ егѹ зовемъ: Алилѧ.

^{36*} у изворнику: бжїа.^{37*} у изворнику: печали.

Ікона ۶.

Лбішавъ іерей данійлъ во сиѣ повелѣнїе твоє, пречтла дѣо, да ѿмъєтъ водою лікъ твоій стѣй на іканѣ и да оукраситъ сиѣ блголѣпнѡ, потщаісѧ волю твою блгоговѣннѡ исполнити, таєже сионімъ мѣрдемъ неизреченымъ ѣгѡ взыскавши, блгодарственѡ воліаше: Радѣсл, мгни гда вішнаго: радѣсл, іако гдѣ пріенша съ тобою пребываеще. радѣсл, не съ похвало и земли засѣплениe: радѣсл, рода Христіанскаго непрестанное прѣнїе. радѣсл, любаща смиренныя ср҃цемъ: радѣсл, Богатѣща ильциа дѣхомъ. радѣсл, извѣрнныя рабы скоѣ блгтиѡ посѣщалища: радѣсл, въ сонїихъ и видѣнїихъ волю скою и мъ ѿкрайвайща. радѣсл, свѣтлостю іканы твоѧ мракъ греховъ прогонѧюща: радѣсл, знаменъи и чудеси ѿ погорѣюща. радѣсл, вѣрнымъ пѣтеводнителнице ко спасенїю: радѣсл, клюющыи сѧ оутѣшнителнице и оупоканїе. Радѣсл, блгтиѡ, непрестанное за наꙗхъ Христъ молѧща.

Кондакъ 6.

Готечнаѧ свѣздѧ, сѣѧ и чудотворнаѧ іканы твоѧ, вѣчце, іавнѧ, дівнымъ сїлнїемъ храминъ смиренномъраго іерей данійла ѿзаривша, водѧ же, іканъ твою ѿмъивша, цѣлебнъ сілъ прїати сподобисѧ: тѣмже людни съ вѣрою сиѣ пїюще и тою ѿкрапляеми, влечевствѣ блгтиое полѹчиша, и хвалъ бгъ сицие воспѣша: Аллилія.

Ікона 6.

Идѣвъ іерей данійлъ въ сонїемъ видѣнїи тѧ, вѣчце, во Обраѣ нѣвѣсты прекрасныѧ іавлышиѧ, и ѿ ѿмъгїю іканы твоѧ вѣдъ слїжнѣю недѣжнымъ вѣдшати повелѣвшю, позна тѧ, преблагеннаѧ дѣо, цѣлітельнициѣ блгтию, и тою водою болѧщю и цѣлівъ, во оумиленїи ср҃ца воліаше таєже: Радѣсл, въ недѣжнѣхъ спраужишихъ влечевствѣ блгтиое: радѣсл, болѣзвней многолѣтнїхъ и цѣліенїе скорое и совершенное. радѣсл, єдинымъ приосновенiemъ къ іканѣ твоей сїтїи Здравїе недѣгѹющыи подающа: радѣсл, водою и

Ѣлéемъ, ѿ нeжъ ѿцієнныимъ, смéртнів болáщыя возглаклакула. рáдъиcла, предъ сномъ твоимъ и бгомъ дерзновеннаѧ наша предстательница: рáдъиcла, гибкъ ѣгѡ прѣни на насъ дивжимый на мѣть преклоняюла. рáдъиcла, скорбю сосрѣшённыихъ оўтѣшительница: рáдъиcла, печалию оўдрѣчённыихъ ѿбориттельница. рáдъиcла, радосте наша престаѧ: рáдъиcла, ѿрадо наша неизглїголаннаѧ. рáдъиcла, премл҃даѧ пребѣюцимъ помощница: рáдъиcла, рода христіанскаго несъипаюла попечительница. Рáдъиcла, блгтила, непрестанно за насъ христъ молѧща.

Кондакъ 5.

Сроповѣдникъ чадесъ, ѿ ікѡны твоемъ іакленихъ, іерей данійла іакинса, єгда цѣлебный твой Обраズъ, влчце, въ храмъ ежий принесе и блгоговѣйно постаки, да всѣми видимъ преображеніе, и ѿки залогъ блгтий твоегѡ къ людемъ³⁸ блговоленія, почитаеща, и нѣмже радиюща, ѿкѡ иосрѣвище бгомъ даниемъ, зовемъ да роподателю христу: **Аллилъя.**

Ікосъ 5.

Свѣтомъ многоразличныхъ чадесъ сѣтъю ікѡнѹ твою, бгомти, прославивши и ѿбрѣтишаго ю, ѿкѡ извѣрнника своею знаменовавши, сего пѣтемъ скорбеныхъ лишеній и напастей, къ блжениству райнскомъ возвела єси, єгоже и насъ сподоби, г҃оже каемлтила, съ вѣрою и любовию тесне взыкаюшихъ: Рáдъиcла, поборникъ вѣры и блгочестя къ честотамъ фїлъ ибнаго приводяща: рáдъиcла, надеждою блгъ вѣчныхъ склонствъ блгъ временныхъ восполняюла. рáдъиcла, слезами горести и лишеній нечинистоту грѣховнѹ ѿмыкаюла: рáдъиcла, попущенiemъ земныхъ скорбей пѣтъ къ радостемъ³⁹ райнскимъ ѿкрываша. рáдъиcла, крѣткія дхомъ во оўповданіи на тѣ оўтвреждаяюла: рáдъиcла, гонимымъ за правду црквие ибное оўготоклакула. рáдъиcла, ікѡною твою сѣтю преслави

^{38*} у изворнику: людемъ.

^{39*} у изворнику: радостемъ.

ЧДОДЕЙСТВІЮЩА: рѣдѣїѧ, дівнаѧ Знаменіѧ тóю говершало. рѣдѣїѧ, сложителей цркви Христоўы блгтинаѧ помощици: рѣдѣїѧ, іерей въ блгоговѣйныхъ егомѣджаѧ настѣнице. рѣдѣїѧ, вѣры православныѧ оутвержденіе: рѣдѣїѧ, рода Христіанскаго возышеніе. Рѣдѣїѧ, блгтинаѧ, непрестанно за насъ Христъ молѧща.

Кондакъ 3.

 оташи паче прославити иконастасъ твою ст҃ию, егомѣти, и богоугоднаѧ мілашти ѿ неѧ людемъ ии зпослать, иѣкія же на предсмѣртию мольбъ ѿ дщерехъ гла, предъ иконою твою вознесенію, дівниѡ оутлышила гла, и блгочестивейшей царинѣ гластавети во снѣ явившиѧ, аги ротблыѧ фтироковицы воспитати той повелѣла гла, гдже до конца жи вота скоегѡ твою мѣтъ памятіюще, всевѣшнемъ фтизъ сироѣтъ блгодарственю воспѣвай: **Аллилія.**

Ікосъ 3.

 ивное повелѣніе твоє исполнѧющи, блгочестивейша царинѧ ѹбѣ ѿныѧ фтироковицы со тцианіемъ воспита, и сама на поклоненіе чдотворномъ твоемъ ѹбраꙗзъ прѣити поюща, идѣже храмъ блголѣпеня соорудити повелѣ, въ нѣмже ии иѣ предстоющи, блгоговѣйно воліемъ ти: Рѣдѣїѧ, безматерниихъ сироѣтъ иезримла воспитательнице: рѣдѣїѧ, ѿныихъ и бозомоющиихъ дѣва блгосѣрдаѧ попечительнице. рѣдѣїѧ, мѣрию любовию твою всакъ вѣраси вѣриныхъ ѿбѣмлюща: рѣдѣїѧ, во блгихъ ѿсѣрдиѧѧ молитвы исполнѧюща. рѣдѣїѧ, цркви рицейскаго блгтию оутвержденіе: рѣдѣїѧ, цркви сїйя блголѣпное ѿкрашеніе. рѣдѣїѧ, царине иѣнаѧ, ѿ царинѣ земныхъ блгоговѣйное прїемлаѧ поклоненіе: рѣдѣїѧ, блголѣпній храмъ ики же рѣтизъ прѣатию, ти иѣ принесенію, блгвивша. рѣдѣїѧ, въ нѣмъ мѣтниѡ молитвы вѣриныхъ прїемлюща: рѣдѣїѧ, чдеси многими гла [ѡ]стивша. рѣдѣїѧ, во храмѣ земнѣмъ иензреченію крестъ храма иенаго показывающа: рѣдѣїѧ, молѣбныѧ гласы земныхъ изъ гласомъ сѧ ииихъ соединѧюща. Рѣдѣїѧ, блгтинаѧ, непрестанно за насъ Христъ молѧща.

Кондак І.

Странники єсмі ہ пришельці на Землі сеї, скорбей ہ болезней
ісполненії, прелестми міра сега ہ наїтви дхла злоби
ісківшлеми: въ тєбѣ же, мти вжіл, неічерпаемий істочникъ
блгтніхъ дарованій ѿбрѣгайще, ہ ненаго ѡчества достигнѹти
ѹповіемъ, взыкающе совершителю нашего спасенія, хртъ гдѣ: **А**лла! дхла.

Ікос І.

Реє міръ преображенное йма твоє, бце, славитъ, ہ твоєгѡ
вжтвенаго ліка ізображеніе чтить богоугоднію, ймже
предівнала чудеса во вселенії совершаєши. тѣмже ہ мы
чудотворнѹю іконою твою, бгомти, іако сїнцевъ личами чудеса ѿлющю,
відающе, со омиленіемъ тєбѣ взыкаемъ: Радиосла, іако ѿ востока ہ до
запада йма твоє оублажаєтъ: радиосла, іако всі роди богоугоднію та
величайшъ. радиосла, православнѹю россію паче інбіхъ страни возвеличила:
радиосла, чудотворными іконами твоими сюю ѿбогатиша. радиосла,
їланіемъ чудеса твоихъ мракъ єресей ہ раскола въ прогонѧюща: радиосла,
богатыми мѣтами твоими неувѣрныя къ вѣрѣ приходаща. радиосла,
реєнітелеій вѣры хртова многопечательнала настівнице: радиосла,
шпадающи хъ неа грозднала ѿблочительнице. радиосла, їущи хъ хртова
просвѣщенія свѣтомъ бговѣдѣнія ѿварѧюща: радиосла, хълітелеій вѣры
православныя въ пчінѹ томленія душевнаго ввергаяюща. радиосла,
надежда імѹщи на та николіже ѿставляюща: радиосла, моленія
вѣрныя пріенія ісполнѧюща. Радиосла, блгтинала, непрестанно за насъ
хртъ молща.

Кондак ІІ.

Сл ѿгльскала вѣнчества сложатъ тєбѣ, вѣщце міра, преображенію
въ сїнѣ ненѣмъ та зверцающе, ہ неземными похвалами
честивотъ та съ любовью, єдиномъ же прославившемъ та бгъ,
немолчно взыкають: **А**лла! дхла.

Ікосъ д.

Биційство члвческое не можетъ достоиню прославити тѧ, мѧни гдѧ въшнихъ силь: и здѣмѣвайтъ во и оумы агельстїи пѣти тѧ, б҃ще, обаче мы, грѣшии, блгодаѣнѣ тѧ чтѹше, ищевыѧ пѣсни, аки дѣтей лепетанїе, тебѣ приносити дерзаемъ: Радѹса, лѣствице, нбо и землю соединившася: радѹса, стамно, блгти ежіа пренсполненнаѧ. радѹса, ега слова въ плоть земнородныхъ ѿблекшася: радѹса, добынемъ міръ христѧ спасителѧ породившася. радѹса, именемъ мѧре ежіа возведеннаѧ: радѹса, превыше нбезъ вознесеннаѧ. радѹса, предъ нёюже силы ада и тьмы трапещутъ: радѹса, юже скѣтлии лицы нбныхъ силь словословатъ непрестанно. радѹса, стыихъ храмовъ блгтиное ѿцишеніе: радѹса, иноческихъ обитателей покровъ и снабдѣніе. радѹса, христіанскихъ жилыхъ блгтиное ѿхраненіе: радѹса, всегда міра ѿцишеніе. Радѹса, блгтинаѧ, непрестанно за насы христъ молѧщаѧ.

Кондакъ Г.

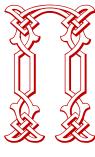
Богомъ вѣрнымъ желаюти, обилью на всѣ притекающыѧ къ тебѣ, б҃ще дѣо, дары твоѧ блгтинаѧ помоющи и зливаяши, и твоимъ мѧринимъ покровомъ ѿ козней и ловленія дѣвольскаго всакъ возвращающи гражданеши, вѣрно вспоминыхъ егъ: **Аллахъ.**

Ікосъ Г.

Стѣна єси дѣвамъ, преблагеннаѧ дѣо, и всѣмъ вѣрнымъ ѿ врагъ видимыхъ и невидимыхъ покровъ и защищеніе: тѣмже помоющъ твою блгтию ѿ стаго образа твоегѡ гавлати наѧ и доднесъ не престаеши, къ немъже припадающе, оумилью на взыкаемъ тебѣ: Радѹса, домы наша иконою твою блгвлающаѧ: радѹса, нынѣ и пажити наша ѿтѣненiemъ єѧ ѿцила. радѹса, возвѣденiemъ добрыхъ вѣтровъ и росою блговременыхъ дождей, земли плодородіе дарющаѧ: радѹса, всю тварь ѿ щедротъ ила твоегѡ обилью питающаѧ. радѹса, грады и вѣси наша ѿ смертоносныѧ грозы спасающаѧ: радѹса, въ годинѣ бѣдствий на

помоћь къ намъ огикоракија. радъиса, јако твој митријаја митва
многа можетъ ко⁴⁰ блгосеједијо влчи: радъиса, јако твојимъ
предстапељствомъ ѿ прејенїја за грејхъ наша викаемага
ѡтвобождаема. радъиса, ѿ жигија временинага ѿходакија державнај
заслугнице: радъиса, въ гроздниј часъ смртниј вѣрнија низраднај
посебнице. радъиса, ключъ цртвја христова: радъиса, двере рајскај. Радъиса,
блгтинај, непрестанно за насе христъ молачија.

Кондакъ І.

 Енїе блгодарственное приносимъ ти, влчије пречитај, јако
многоцѣлебный твој ѕбразъ намъ даровала єси, на нѣмже
плачу ѿ тѣ зритъ со оумиленїемъ: обо и наше ѡкаменѣлое⁴¹
въ везаконијахъ єрци слезами оумиленїј напоин ѕбильниш, ѿ веелгаж, да,
ими ѿ скверни грејховыј ѡчистившеса, сподобимся пѣти со ствоми
цию славы, христъ вѣд: **Аллиліја**.

Ікосъ І.

 вѣтоноснај лампада, єлеемъ мити пренеполненнај, ювиласа єси
въ цркви христовѣ,⁴² влчије, всѣ конци земли свѣтомъ
истиннага еговѣдѣнїј просветијајија, и къ блженствѣ вѣчномѹ
приводакија зовдшихъ ти таќважа: Радъиса, сдемдрије противникава
вѣры христовы посрамлакија: радъиса, читотъ догматовава православїја
чудеси твојми ѡхриданакија. радъиса, залеждшымъ ѿ погиби праљава
пѣтеводитељнице ко спасенїю: радъиса, во прегрејшенија тѣжкај
впакшымъ посебнице къ покаканију и неправленїю. радъиса, въ єрци
закосиѣлыхъ грејшникава свѣтлыј личи надежды на прощеније вѣдје
вселакија: радъиса, тѣмъ ѿ ѿчакнїја и вѣчнија гибели душы ихъ
спасијаја. радъиса, блговѣдникава оученија христова веєдашаја
помощнице: радъиса, проповѣдникава цртва ежїја егоглаголија
спасијицие. радъиса, молитви вѣрнијахъ къ прѣболѣ ненага црк

^{40*} наша измена према преовлађујем облику у савременим руским издањима, а у изворнику: **къ**.

^{41*} или, уобичајеније: ѡкаменѣније.

^{42*} у изворнику: христовој.

возносѧша: рѣдѣнѧ, и сѧмѣ предъ сномъ твоимъ и бѣомъ всегдѣ и наꙗ молѧща. рѣдѣнѧ, міра засѣпнице: рѣдѣнѧ, мѣтти и ѡедротъ неѡикѹдѣвѧючи и естѹчниче. Рѣдѣнѧ, блгтила, непрестанно зла наꙗ христѹ молѧща.

Кондакъ ЕІ.

Лѣтни залогъ, многоцѣлѣный ѿбраузъ твои даровала єси наꙗ, вѣчце, и въ немѹже притекающе, прилежни молимся тебѣ: прѣими, г҃ржѣ всевѣгѧ, предъ симъ чудодѣйственныи ѿбраузомъ приносимое тебѣ поклоненїе, и въ напастехъ наꙗшихъ помошь и защищѹ наꙗ подаждь, да въиѹ вспомѣмъ даровавшемѹ тебѣ толику ѿналь вѣгти, христѹ егѹ: **Аллилѹїа.**

Ікосъ ЕІ.

Оюще твоѧ чудеса, бѣомъ пречти проповѣдѹемъ твою и въ христіанскомѹ родѣ мѣтти: се бо и многажды дѣвна звѣменїя мѣрдїа твоегѡ, ѿ многоцѣлѣнаго ѿбразу твоегѡ гавлѧща, зде видахомъ, г҃аже рѣзмъ наꙗхъ бренный превосходатъ и тоимъ вѣрою постигнѧюща, вѣрныхъ же вспомѣти тебѣ подвизающа: Рѣдѣнѧ, ѿбраузъ твои въ оѹтѣшениѣ и ѿциѣнїе наꙗ даровавша: рѣдѣнѧ, симъ мѣтти многѹ людемъ твоимъ гавльша и присни гавлѧюща. рѣдѣнѧ, неѡикѹдныи и естѹчникъ помоющи и ициѣленїи въ нѣмъ ѿкрывающа: рѣдѣнѧ, молитвы оѹсердию предъ нимъ возносимыи, вѣгоѹгробнѣ прѣемлююща. рѣдѣнѧ, и тόмъ ѿциѣнномѹ соборѣ цркви российскїя оѹстѣи рѣзи твоихъ повѣдавша: рѣдѣнѧ, градѣ наꙗшемѹ мѣрдїе твоѣ иконы гавленїемъ запечатлѣвша. рѣдѣнѧ, крѣтомѹ поклоненїю єю наꙗ наꙗчаяюща: рѣдѣнѧ, сиаль спасителью распѣтїа христова на ней показюща. рѣдѣнѧ, рѣзѣ твои въ помошь наꙗ простирающа: рѣдѣнѧ, вѣмъ вѣрнимъ дѣрни мѣрдїа вѣжїа ѿверзюща. рѣдѣнѧ, сиаю прѣнаго и наꙗ оѹмолѧюща: рѣдѣнѧ, црквиа нѣнаго вѣрниа сподоблѧюща. Рѣдѣнѧ, блгтила, непрестанно зла наꙗ христѹ молѧща.

Кондакъ Г.

 **всепрѣтъмъ мѣти, сладчайшаго гдѣ нашеѧ г҃рѣхъ непоганною рождшалъ, и спасительнымъ страданіемъ єгѡ** **многоболѣзникою спострадавшалъ, прѣмиа мѣтико ѿ малое моленіе наше, предъ многощѣлѣбнымъ твоимъ образомъ изъ любовио твои приносимое: и всемощнымъ твоимъ предстательствомъ и заслѹженіемъ, и збѣви насъ ѿ временныхъ напастей и мѣки вѣчныя, да сподобимся, по кончиинѣ житїа нашеѧ, со всѣми стыими взыскати спасителю егѹ:** **Аллилѹя.**

Сей кондакъ чистъ пурпуръ.

И паки икона Господи: [И Глаука црнца и всеѧ твари влчице:]

И кондакъ Господи: [И Збраникъ ѿ всѣхъ родовъ вѣчнѣй мѣри и црнца:].

МЛТВА.*⁴³

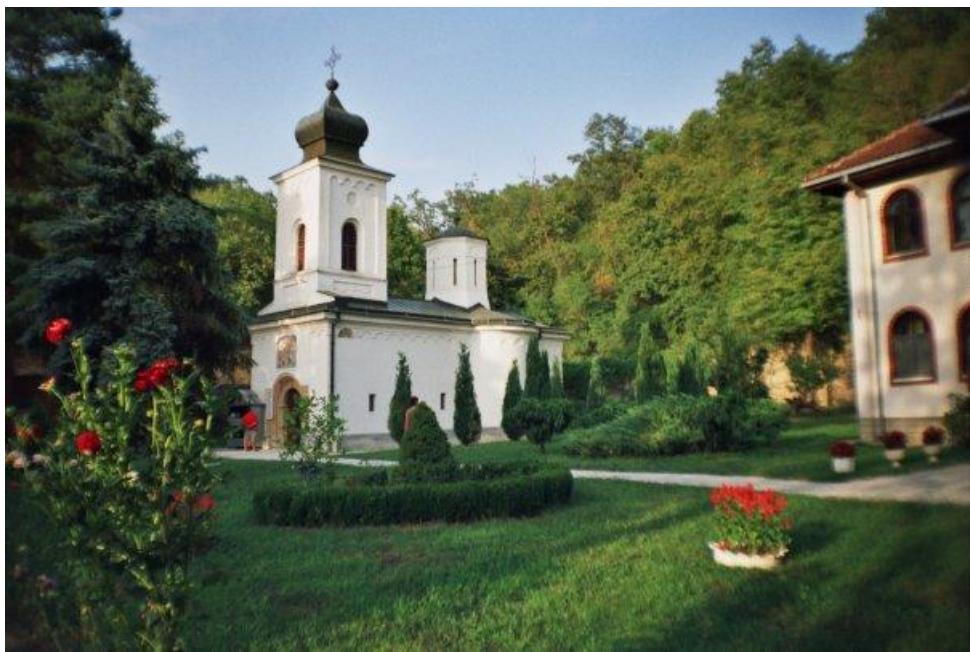
 **преблаговѣннаѧ и многомѣтикала влчице мѣра! се мы, грѣшии, на спасибои образъ твой взирающе, и на немъ тѣлько и скорби и страданіи расплатомъ за насъ г҃рѣхъ спасителю предстоѧщъ видяще, огњердию мѣлимъ тѣлько, и звѣстнѹю ѿ насъ къ твоему мѣтвеннику: не ѡстѣви насъ въ дѣнь испытанія и скорби, но во исклоненіихъ и напастехъ, наਮъ быкаемыхъ,*⁴⁴ ѡгради насъ всемчтвимъ покровомъ твоимъ ѿ врагъ видимыхъ и невидимыхъ: и даждь намъ сила, во єже всесовершенству и блгѹю болю твориа и мѣра влки твориши. Зрѣши бо, мѣтикала заслѹпнице наша, колику грѣхомъ*⁴⁵ всаческимъ подверженіи єсмы: не токмо бо болю согрѣшаємъ, но и неволю въ многоразличнаѧ прегрѣшениѧ впадаємъ. сегѡ ради къ тебѣ, державнику и строителинику спасибои г҃рѣхианскаго, прибегаємъ и оумиленю волеемъ: огњу нашку по знати и вѣтви икони прослави, ерци наше теплотою г҃рѣхианскю любовь и спасительныхъ желаній согрѣваи, болю же**

^{43*} [И въ Акадија.]

^{44*} или: быкаемыхъ?

^{45*} изменено према руским „Зеленим минејима“, а у изворнику: грѣхомъ.

нáшъ въ нелицемѣрнѣмъ зáповѣдей гдннхъ нисполненїи оўтвѣрди. Гдѣ, гдѣ премѣтнвал, прииникни съ высоты небыя къ возыханїемъ и мѣтвѣ, насы грѣшихъ: ищѣли болѣзвни недѣжнихъ, оўмирии сѣцѣа ѿзлобленыхъ, дѣждь тѣрпѣнїе сгрѣждѣши мъ, вѣши сгрѣхъ вѣтїй ѿбнѣдаши мъ, оўкрайпѣ гонимыя за праѣдъ, *сироѣти и вѣшви^{*46} защищти, подѣждь оўтѣшениe плачѣши мъ, и спроси прощенїе каяющыи сѧ, дѣмѡнскѹ же вѣрю сграстѣи во грѣшихъ дѣшахъ оўтиши, и въ сѣцѣахъ читѣшихъ тѣа хѣтобѣдѣ кротостъ и любовь вкоренїи, и дѣхомъ мѣрдїл и систраданїи сїл оўтвѣрди: ѿпадшия же ѿ ѿсподи єретїкъ и ѿсподи пники къ познанїю истины напрѣи: и оўстѣа нечестивыхъ, хѣлашихъ сѣдѹ цѣковъ и вѣрѣ православнѹ поносѣшихъ, загради. ѿшедши мъ ѿ житїѧ сегѡ ф҃ѣмъ и вратїамъ и сестрамъ нашымъ, и мѣти вѣтїѧ, прощенїе грѣховъ и предначатїе блаженства вѣчнаго и спроси. Егда же и нашеѧ кончины часъ приближитса, тогда оўбо, и вѣчце, прѣимѣ дѣшъ нашъ, и въ сонмѣ прѣвыхъ сїю оўпокой, и дѣже лици ѧгѓлъ и сѣбѣихъ оўгѡдникъ немолчно славословятъ держаѧдѣ и мѣтъ ф҃ѣлъ и сїа и сѣагѡ дѣла, и твоѣ мѣрнене ѿ насы предстательство и заслѣплениe, наинѣ и прѣсновъ, и во вѣки вѣковъ. Амінь.



Световаведењски манастир - Миљково.

^{*46*} у изворнику: сироѣти и вѣшви.



[ЙНЫ] МОЛІТВЫ ПРЕДАХ ІКОНОЮ
ПРЕСТЬЯ Б҃Ы АХТАРСКОЮ.*⁴⁷

МЛІТВА Й-Д.*⁴⁸

 престья г҃же вѣщце б҃е! вѣшиши єси вѣхъ агглъ и архагглъ,
и всел твари чтичиши: помошница єси ѿбидимыихъ,
ненадѣющица надѣланіе, оубогиихъ застѣпница, печальниихъ
оутѣшение, альчвиихъ кормительница, нагиихъ ѿдѣланіе, болыниихъ исцѣленіе,
грашниихъ спасение, христіанъ вѣхъ поможение и застѣпление. ☩ всемлѣтия
г҃же, дѣо б҃е вѣщце! мѣтию твоєю спси и поміладъ блговѣрныи и
христолюбивыи (на)родъ нашъ ... [нмкz]. спси, г҃же, и поміладъ рѣз твоихъ:
стѣнишаго патріарха нашегѡ ... [нмкz], и высокопресиѣнныя
митрополиты и архиепиксы, пресиѣнныя єпксы, и весь ціеннический и
монашеский чинъ, *и блговѣрныя [оу]правители, и воначальники,
градоначальники и христолюбивое вѣнчество, и доброхѣты,*⁴⁹ и всѣ
православныя христіаны, ризою твоєю чтиною защищи: и оумоли, г҃же, и изъ
тебѣ везъ сѣмене волотиевшаго христя бга нашего, да преподашетъ насъ
силою твоєю свише на небидимыя и видимыя враги наша. ☩ всемлѣтия
г҃же, вѣщце б҃е! воззвиши на насъ и изъ глбини гробовныя, и изъави на насъ ѿ
глода, гѣнитеиства, ѿ трада и потопа, ѿ фти и мечи, ѿ нахожденія
и ноплеменныихъ и междоусобныя браны, и ѿ напрасныя*⁵⁰ смѣрти, и ѿ
нападенія вражія, и ѿ тлетворныхъ вѣтровъ, и ѿ смѣртоносныя ѿзвы, и ѿ
вѣкалагѡ зла. подаждь, г҃же, міръ и здравіе [намъ] рабомъ твоимъ, [и]
вѣмъ православнымъ христіанамъ, и просвѣти намъ*⁵¹ ѿмъ и очи

^{47*} према издању: МОЛІТВЫ ГДЬ ЕГУ, претѣй бѣф, тѣмъ ѿгданикомъ вѣнимъ, чигомъ на молебниихъ и
иинихъ послѣдованиихъ. личн. Репринтное издание. Печатается по изданию „Молитвы читаемые на
молебнах“, Синодальная типография, Петроград, 1915. Делови молитава у којима се моли за цара, царски
дом, правительствујући синод и сл. делимично изменењи према уобичајеној савременој србској
богослужбеној пракси. Од предложених укупно 10 (1+9) молитва оригиналне су само она из Акатиста и 9-
та од других (условно говорећи); а све остале су преузете из разних других последовања, што се може
видети у фуснотама уз сваку од ових молитава.

^{48*} МЛІТВА ЂЕЦЛА Ј-Д, извѣ ѧасовѣба.

^{49*} или: ѿохранимъ отради нашъ, вѣсти и вѣнчество єѧ.

^{50*} или: виезапыя.

^{51*} у изворнику: Ѯмъ.

седечныя, єже ко спасению: и сподоби на, грешныя рабы твои, црквиа сна твоегѡ, христу бра наше: икона держава егѡ благовена и препрославлена, со святым чадом егѡ филем, и из пресвятим и благим и животворящим егѡ дхом, наине и приношу и во вѣки вѣков. [Аминь.]

МЛТВА Є-Д.*⁵²

Уримъ, всеблгомощна, пречтая гдже влчице бгородительнице, ил чтииа да бы, тебе единицей прикладна, ѿ наис недостойныхъ рабовъ твоихъ, ѿ ветхъ родовъ и землянна, и ветхъ тварей нечестивыхъ и земныхъ вишшиа гавльшася. понеже бо тебе ради бысть гдъ силь с наими, и тобою сна вжил по землю, и сподоби хомася стаго тела егѡ и пречтая кробе егѡ. ткже блженина еси въ родехъ родовъ, бгоблженна, херувимовъ святглбйши и серафимовъ чтиибйши сила. и наине, всепбтая престая бще, не престай молющася ѿ наис недостойныхъ рабехъ твоихъ, єже и землинина наимъ ѿ влкаго сокраща лукаваго и ѿ влкаго обстоянія, и сокращи наимъ неврежденныхъ ѿ влкаго гадовнаго прилога дьявольскаго. но да же до конца млатвами твоими нешибежденныхъ наис соклонди: икона да твоими заслугами и помошью спасени, слава, хвалы, благодареніе и поклоненіе за всѧ въ тѣцѣ единомъ бгѹ и ветхъ создателю возсылаемъ, наине и приношу и во вѣки вѣков. [Аминь.]

МЛТВА Г-Д.*⁵³

Урице мол преблагал, надеждо мол вѣ, прибегище сирыхъ и отранихъ предстательнице, скорбящихъ радости, обидимыхъ покровительнице! Зрими мою вѣдь, зрими мою скорбь: помози икона нѣмощи, напрви мѧ икона отрани. обидь мою вѣси, разгреши тѧ, икоже болиши: икона не имамъ инициа помоши ражвѣ тебе, ни инициа предстательницы, ни блага ограждительницы, токмо тебе, и вѣомѣ, икона да сокращиши мѧ и помориши во вѣки вѣков. [Аминь.]

^{52*} Млатва Сбыва Г-Д, изв Канонника.

^{53*} Млатва Сбыва Е-Д, изв книги Правило готовления к священному литургии смири.

МЛТВА Є-Д.*⁵⁴

Уз тєебѣ, пречтївій бжїєй мїрї, ѿ з філїппиний припáдала молоісѧ: вѣси, црнце, іакѡ непрестанно согрѣшаю һ прогнѣвлѧю сѧ твоегò һ бгѧ моегò. һ ѿшє многажды каюса, ложь предз бгомъ ѿбрѣтѧюса: каюса трепеща, да не какѡ поразитъ мѧ гдѣ, һ по часѣ мѣлѣ паки тлажде творю. вѣдѹши сѧ, вѣчце мола, г҃оже вѣе, молю, да помилѹши, да оукрѣпѹши мѧ, һ блгѧ творити да подаен ми. ты вѣси, ѡ вѣчце мола вѣе, іакѡ ймамъ въ совершеннѣй ненависти ылѧ мола дѣла, һ всёю мыслию люблю законъ бгѧ моегѡ. но не вѣмъ, г҃оже пречтїа, ѿкѹдѹ таже ненавиждѹ, тлѧ творю, һ блгѧ престѹплю. не попѹшай оубо, пречтїа, воли моей совершатисѧ, неѹгодна бо єсть, но да бѹдетъ во мнѣ вола сѧ твоегѡ һ бгѧ моегѡ, да мѧ спасетъ, һ вразѹмитъ, һ подастъ ми блгѹть стагѡ дхѧ, да быхъ ѿ з ѿквернодѣйствѹ, һ прочее пожилъ быхъ въ повелѣнїихъ сѧ твоегѡ, гдѣ нашеѡ ииса христѧ: ємѹже подобаетъ всака слава, честъ һ поклоненіе, со безначальныимъ єгѡ ѿцемъ, һ престыимъ һ блгѹмъ һ животворящимъ єгѡ дхомъ, нынѣ һ присиѡ һ во вѣки вѣковъ. [Амињ.]

МЛТВА Є-Д.*⁵⁵

Урнце мола преблгѧ, надеждо мола престїа, привѣжище сїрымъ һ страннымъ засѹпнице, вѣдствѹшихъ помоюще һ ѿблажаемыхъ покрѹе! Зрнши мою напасть, Зрнши мою скорбь: ѿкѹдѹ ѿкѹдѹшненiemъ ѿдержимъ єсмъ, һ засѹпнициаго неєсть оубо мене. ты оубо салла помози ми іакѡ нemoщи, напрѣви мѧ іакѡ страннына, настѣни іакѡ засѹждша, оубрачѹи һ спаси іакѡ безнадежна. не ймамъ бо иныя помоющи, ни ина гѡ престателъства, ни оутїшненїа, токмо тєебѣ, ѡ мїти вѣхъ скорблїшихъ һ ѿбремененїи! прнзри оубо на мѧ грѣшнаго һ во ѿблаженїи ѹциаго, һ покрѹи мѧ престыимъ ѿмофобомъ твоимъ, да извѣвленъ бѹдѹ ѿ звѣли, мѧ ѿбыишдшихъ, һ вогхвалю вsegда препѣтое имѧ твоє. [Амињ.]

^{54*} Млтва ѿбѹла є-а, петрѣ иноса стѹдїйскаго, извѣ тодже книги.

^{55*} Млтва ѿбѹла є-а, члвѣка ѹциаго въ скорби һ ѿблаженїи.

МАЛТВА Ъ-Д. *56

 пресѣлъ дѣо, мѣти гдѣ вѣшихъ сіль, нѣсѣ ы земли щѣице,
 града ы страны нашея всемощна засѣпнице! прѣимѣ
 хвалебное пѣнїе сїе ѿ насъ недостойныхъ рабъ твоихъ, ы
 вознеси молитвы наша ко прѣблѣгѣ б҃га сїа твоегѡ, да мѣтихъ вѣдеши
 неправдамъ нашымъ, ы пробѣвши благъ свою чудищимъ всѣтнѣе имѧ
 твоѣ, ы из вѣрою ы любовью покланѧющыисѧ прѣѣтомъ [ыли:
 чудотворномъ] ѡбразъ твоемъ. нѣсмы во достойни ѿ негѡ помилованы
 быти, ы не ты оумѣтиши єгѡ ы насы, вѣще, іако всѣ тебѣ ѿ негѡ
 возможна єсть. сегѡ ради къ тебѣ прибегаю, іако къ несомнѣнѣй ы
 скорѣй засѣпнице нашени: оуслыши насы молащиисѧ тебѣ, ѿѣни насы
 вседержавнымъ покровомъ твоимъ, ы испроси оу б҃га сїа твоегѡ пастыремъ
 нашымъ рѣкость ы едѣнїе ы душахъ, градоправителемъ мѣдростъ ы сіль,
 єдїлъмъ правдѣ ы нелѣцепрѣѣ, настѣнникомъ рѣзъмъ ы смиренномъ дрие,
 єдригашъмъ любовь ы соглашіе, чадомъ послушаніе, ѿбѣдимыемъ терпѣнїе,
 ѿбѣдашымъ страхъ бѣжїй, скорбашымъ бѣгодѣшие, рѣдѹющыисѧ
 воздержаніе, наਮъ же виѣмъ дѣхъ рѣзъма ы бѣгочтие, дѣхъ мѣрдїа ы
 крѣгости, дѣхъ читоты ы правды. єи, г҃же пресѣлъ! оумѣрдисѧ на
 немощилю люди твоѧ: разсѣянныя собери, заблѣждшия на путь правый
 настѣни, стѣгости поддержи, ѿныя оуцѣломъ дри, мѣнцы воспитай, ы прѣзри
 на сїехъ насы призрѣнїемъ мѣтиваго твоегѡ засѣпленіѧ: воздѣгни насы
 ѿз глагини греѣховныя, ы просвѣти сефѣчиныѧ ѡчи наши ко зреѣнїю
 сїенїѧ. мѣтика наმъ вѣди здѣ ы тѣмъ, во странѣ земнаго пришельствїа
 ы на страшнѣмъ єдѣ сїа твоегѡ: преставльшиисѧ же въ вѣроѣ ы
 покланїи ѿ житїе сегѡ ѡци ы братїю нашъ въ вѣчнѣй жизни со ѿглѣи ы
 со вѣѣми сїѣми житїи сотвори. ты бо єи, г҃же, слава нѣныихъ ы
 оупоканіе земныхъ, ты по вѣѣ наша надежда ы засѣпница вїехъ
 притекающиихъ къ тебѣ из вѣрою. тебѣ оубо молимисѧ, ы тебѣ, іако
 всемогущей помощнице, сми сїебѣ ы дѣгъ дѣгла ы ви јизни нашъ по
 ѿгтѣ вѣѣ предаимъ, наинѣ ы прѣснѣ во вѣки вѣковъ. [Амінь.]

56 Малтва ѿз лкадиста предъ иконою покрова пресѣлъ вѣты, ѡктошвѣа ѕ-го.

МАЛТВА З-Д.^{*57}

 пресвятая влчице и вѣе, въишиша херувимъ и чтицейша серафимъ, бгнозбраниа фгрооквице, всхъ скорбящихъ радости! подаждь оутешеніе и намъ, въ [погибели] и скорби стыма: разве бо тебе иного прибегниша и помоши не имамы. ты единна еси радости нашея ходатайца, и ткъ мти вѣя и мти младиа, предстоющи оу прѣбла пресвятял тѣцы, можеши намъ помошь: никтоже бо притекаий къ тебе посрамленъ ѿходицъ. оутеши оубо и насъ, ийнѣ въ днѣ скорби предъ твоему иконою припадающиихъ и со слезами тебѣ молѧющися: ѿженъ ѿ насъ належища на насъ скорби и печали. въ сей временнѣй жизни, не лишены же сотвори мы твоймъ всесильнымъ ходатайствомъ и вѣчныя нескончаемыя радости во цркви и твоегѡ и бга нашеаго, емѹже подобаетъ всака слава, честь и поклоненіе, со беззначальнымъ егѡ фгемъ, и со пресвятимъ и благимъ и животворящимъ егѡ дхомъ, ийнѣ и приси и во вѣки вѣковъ. [Аминь.]

МАЛТВА Й-Д.^{*58}

 бо влчице вѣе, паче естества и слова рождаша единородное вѣдие слово, творца и влкъ вселъ видимыя и невидимыя твари, единаго ѿ тѣцы бга, и бга и члвка, фгитель вѣтва гвльшаися, вмѣстлище всакїа сѣни и благти, въ нѣмже, по благоволенію бга и фц, содѣствующимъ отомъ дхъ, вселися исполненіе вѣтва тблеснѣ, цркимъ и бголѣпымъ достойствомъ несравненна преображенна и надъ всакою тварью пренимуща, слава и оутешеніе, и неизреченное веселіе агглахъ, аглыхъ же и пророкахъ црквиный вѣнче, мчникахъ престественное и дивное мажество, поборнице въ подвизахъ и подательнице побѣды, оуготовляюща подвижникимъ вѣнцы и возданія вѣчнаа и бголѣпнаа, всакїа чести превышаша, чести и слава прѣбныхъ, непогрешимительнаа путьказательнице и наставнице безмолвїа, дверь ѿкровеній и дховныхъ

^{57*} Малтва изъ лкадиста предъ иконою пресвятял вѣи, всхъ скорбящихъ радости, фгитавра ид-гш.

^{58*} Малтва є-ж отлаго ефрема сурини, изъ сложбы со лкадистомъ предъ иконою пресвятял вѣи, именемою оутоли мол печали, иандриа ид-гш.

тѣница, источникъ събѣта, враты вѣчныя жицни, неистощимаѧ рѣка мѣдіа, неисчерпаемое море вѣхъ бѣглии науки дающи и чудеса! тебѣ просимъ и тебе молимъ, соизграждаѧ гельницѣи ѿмѣрии мѣръ члвѣколябиваго вѣки: бѣди мѣтица къ намъ смиренныи и недостойныи рабыи твои, призви бѣгосердечи на плѣненіе и смиреніе наше, оузврачъи сокращенія душъ и тѣлеса нашихъ, разсѣй вѣдимыя и невѣдимыя враги, бѣди намъ недостойныи рабыи столькихъ предъ лицами врагъ нашихъ, бѣнное оружіе, сильное оружіе, воевода и невоеводы поборники: твой наинѣ на насъ дрешилъ и дѣянья мѣшали твоѣ, да оузвѣдатъ веззаконіи враги наши, тѣкъ твой и бѣхъ єдинъ есть царь и вѣка, тѣкъ ты и єси воистинѣ [и] вѣла, рождшила по плоти истиннаго бѣла, тѣкъ всѣ тебѣ возможна есть, и єлика ѿще восходиши, вѣчце, вѣсть и маши всѣ тѣ совершити на ибсѣ и на землѣ, и на всѣко прошеніе даровати, єлика коемѹжду полѣзна есть: болѣщымъ здрави, въ мори же ешии тишинѣ и вѣгое плаваніе. путьешествѹющими оубо спутьешествъ и охранай я, плѣненыи есѧи ѿ горькаго рабства, оутѣши печальныя, облегчи нищетъ и всѣко иное тѣлесное злостраданіе: вѣхъ свободы ѿ душевныи и вѣгое почтени есть, и оупокаютъ на твоѣ предстательство и на мѣть твою, и во вѣхъ имѹтъ тѧ свою ходатайи ѿ поборници, оукрѣпи невѣдимаѧ протиевъ овѣтоѣи науки враги: разсѣй ѿблаки оунинї, души ихъ облежащи: и збѣви я ѿ душевнаго оутрѹжденія, вмѣстъ же ѿнаго дары и имъ събѣтлое бѣгодушіе и радостъ, паки оутверждайющи мѣръ и везматежи державы и цѣтва ихъ. есѧи мѣтици твоими, вѣчце, сю тебѣ напаче посѣніи паси, всѣкій градъ и сграды, ѿ глада, труда, потопа, огня, мечи, нашестьвіа иноплеменниковъ, междусобныя бѣни, и всѣкій прѣни на мы дѣжимый гнѣвъ ѿврати, бѣговоленіемъ и вѣгтию єдинороднаго тѧ и бѣла твоегѡ, ємѹже подобаетъ всѣкам слава, честъ и

поклоненіе, то везначальныиъ глаголъ ф҃емъ, и то присноглавыиъ и животворящиъ глаголъ дхомъ, нынѣ и приснъ и во вѣки вѣковъ.
[Аминь.]

МЛІТВА І-Д.*⁵⁹

Прімі, всеблгомощнаѧ, пречтала г҃же, бг҃ородитељнице дао, сю млітвѣ, таєбѣ приносимѹ ѿ насъ недостойныхъ рѣбъ твоихъ, и не престань молити сѧ твоегѡ, хрѣща бга нашего, єже и збавитисѧ намъ ѿ всакїя скорби, гнѣва и нѣжды, ѿ всакїя болѣзни душевныя и тѣлесныя, и сохранитисѧ невредимымъ ѿ всакаго злаго и болѣднія, но даже до конца млітвами твоими не оставитъ насъ соплюди, таکо да твоимъ заслугамъ и помощию спасеми, славь, хваль, благодареніе и поклоненіе за всѧ въ тѣцѣ единомѹ бг҃у и виѣхъ создателю возсылаемъ, нынѣ и приснъ и во вѣки вѣковъ. Аминь.



Ваведенски храм манастира Мильково.

^{59*} что мала въ ахтырскомъ покровскомъ соборѣ, харьковскія епархии.



ПОВЕСТ О ЧУДОТВОРНОЈ ИКОНИ МАЈКЕ БОЖИЈЕ АХТИРСКЕ [ЧИЈА СЕ КОПИЈА НАЛАЗИ] У МАНАСТИРУ МИЉКОВУ.*⁶⁰

Ова икона припада иконама Мајке Божје које су се у Русији највише прославиле. У првој половини 18. века при Покровској цркви у селу Ахтирка, Харковска губернија, служио је свештеник отац Василије Данилов, који се одликовао праведним животом, јаком вером и трудолубљем. У време косидбе, 2. јула 1739. године, отац Василије, желећи да испроба нову косу, отишао је с њом у своју башту, која се налазила око храма. Једва што је успео да замахне косом, приметио је у високој трави икону Пресвете Богородице, како лежи пред њим у високој трави и зрачи неком ослепљујућом светлошћу. Коса је испала из руку свештеника. Он је пао на колена и почeo да чита познате му молитве Богородици. Затим је он са побожношћу подигао икону и понео је у свој дом. Овде је она стајала три године, побуђујући код домаћих необичан осећај поштовања. Било је примећено, да ако се ко спремао да проведе ноћ у тој соби, где је икона, на њега је нападао непознати страх и он је бежао из собе. Без обзира на дубоко осећање побожности код оца Василија, икона се није чувала у потребној чистоћи. Три године након што је пронађена, отац Василије је у сну добио наредбу од Пресвете Владичице да својим рукама ослободи икону од прашине која је нападала на њу, да је омије чистом водом и да је украси. Од страха се пробудио и те ноћи испунио наређење Царице Небеске.

Исте ноћи видео је он и други, необични сан. Сањао је да иде к реци, да у њу излије воду, која му је преостала након омивања иконе. Срете Богородицу у лицу прекрасне девојке, која му рече: „Куда носиш ту воду? Врати се са њом кући и чувај је, она ће болеснике лечити од грознице!“ Отац Василије је имао кћер која је управо страдала од тога. Пробудивши се, напојио је том водом и она је истог часа оздравила. И други су се исцелили од грознице, који су од те воде пили.

Посматрајући икону, свештеник је приметио на дасци оштећења и поручио је једном иконописцу да их поправи. Он је икону понео са собом, спремајући се да за два дана почне да ради на њој. Но ноћу је од иконе чуо глас: „Устани, јер је настало време да вратиш икону одакле си је узео. Поправити је ти не можеш.“ Иконописац се молио пред иконом остали део ноћи, а рано ујутру је вратио оцу Василију и испричао му о свему. Због свих ових околности, уверио се отац Василије у чудотворну моћ иконе и одлучио да је приличније да она стоји у храму. Постављена у свети храм, ускоро се икона прославила и новим чудесима.

^{60*} преузето из издања „ЧУДОТВОРНА ИКОНА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ АХТИРСКЕ (2. ЈУЛ) – ПОВЕСТ И АКАТИСТ“, библиотека „ПРАВОСЛАВЉЕ – ПРАВОЖИВЉЕ“ Богородичини празници, Чудотворне иконе, књ. 1, издавач МАНАСТИР МИЉКОВ, Свилајнац, 2007 год. Приредио (са благословом сестринства манастира Милькова) Тихомир Новаковић, припрема Православна радионица „Мир ти“, Београд.

Код иконописца Јована било је наручено да поправи живопис иконе. Његов син је боловао од грознице. Сазнавши за чудесна исцељења, отац је омио икону водом и напојио малишана, који је оздравио. Затим се збило још неколико исцељења.

Наређено је да се истраже ова чуда и бригадир Лесовицки са пуковским старешином је дао писмено сведочење да многи људи, долазећи из разних места добијају исцељење од ове иконе. То је било затражено из Петербурга, из Светог Синода и императорка Јелисавета Петровна је наредила нову истрагу, која је доказала истинитост свега. Била је наређена и трећа истрага. Исследници, кад дођоше у Ахтирку, позвали су сва лица, која су примила исцељење, да дају исказ под заклетвом. Коначно, 1751. године Свети Синод је заповедио да се Ахтирска икона Мајке Божје има поштовати као чудотворна.

Прослављење иконе је врло обрадовало царицу. Она је решила да јој у Ахтирки подигне камени храм. Гроф Растрели је израдио план храма. Императорка је својеручно уписала у књигу прилога суму од 2000 рубаља, у то време огроман прилог. Књига се та чува и до сада. Црква је освећена 1768. године и по својој величини је величанствена. Прослављењу Ахтирске иконе у вишим круговима руског друштва, а такође и одушевљењу Царице много је допринео овај догађај.

Године 1748. пролазећи за Петербург, у Ахтирки се задржала болна удова баронеса Вајдел са две малолетне кћери. Бринући се за судбину својих девојчица, којима је претило да остану потпуна сирочад, баронеса се жарко молила пред иконом Богомајке за исцељење. Ноћу је видела у сну Владичицу, која јој је рекла: „Узалуд молиш за оздрављење. Тебе чека смрт. Пожури да раздаш по црквама и сиротињи цело твоје имање. То ће бити корисно за твоју душу!“ Болесница је указала на своју дечу. „Не брини се о деци, одговорила је Богомајка, ја ћу им бити свагдашња Покровитељка. А ти се припремај за смрт, јер ћеш умрети за три дана и раздели своје имање по црквама и сиромашним, да би се молили за тебе!“ Болесница је свој сан испричала духовнику и журно почела да дели своје имање. Заиста, за пет дана она је умрла. Вест о томе дошла је до Царице и она је позвала сирочад на Двор, васпитала их и удала за двојицу велможа: једну за грофа Пањина, а другу за грофа Чернишова. Оне нису никад заборавиле благодатну помоћ која им се излила преко Ахтирске Мајке Божје и давале су до смрти богате прилоге храму, где је икона пребивала.

Уочи Свете Тројице икону из Покровског Сабора на најсвечанији начин преносе, а то је установљено 1844. године, у обновљени Ахтирски Тројицки манастир.

* * *

Најпознатије копије чудотворне Ахтирске иконе Мајке Божје налазе се и у следећим местима:

- у Харкову, у храму Светог Архангела Михаила;
- на обали Оскола, у храму села Боровој, где је раније била Горохватска Богородичина пустинја;
- у селу Межиричи, Лебединског округа, у Покровском храму;
- у селу Рјасном, Ахтирског округа, где је нарочито поштована;^{*61}
- У селу Есману, Черниговског округа; и
- У Москви, у величанственом храму са пет престола, која носи име „Николе Јављенога“, на Арбату, овој икони је посвећен Свети Престо.

И света обитељ манастира Миљкова има част да у својој капели чува једну копију ове чудотворне иконе, која се налази у трону, специјално за њу направљеном. Круна на икони дар је у Христу упокојеног синђела Хаџи Јована Стојковића. А сребрни дарови прилог су поменутог оца Јована за душу његове почивше мајке Јелисавете, као и сребрњаци, који су прилог високопреподобне игуманије мати Доротеје, настојатељице ове свете обитељи.

Ова копија чудотворне иконе Мајке Божије Ахтирске се налази у зимској капели, која је посвећена Светом Максиму исповеднику, у манастиру Миљкову код Свилајнца, на молитвено уздизање и помоћ свима који јој са вером приступају.

Ахтирска икона Мајке Божије се празнује 2. јула. Призива се у помоћ за избављење од температуре.



^{61*} Све горе поменуте копије налазе се у Харковској епархији.



★ НОВИ СРЕДЊИК ВЕЋ ГОДИ ВК БЕЛГРАД. © НОВИ СРЕДЊИК 2015. ГОД. У БЕЛГРАДУ. ★